

Leidžia Amerikos Lietuvių
R. Katalikų šv. Juozapo
Darbininkų Sąjunga
366 W. Broadway,
South Boston 27, Mass.

Darbininkas

AMERIKOS LIETUVIŲ DARBININKŲ

VOL. XXXVI. No. 13.

Redakcijai Tel. SO 8-6608

PENKTADIENIS

VASARIO (February), 16 D., 1951 M.

Administracijai Tel. SO 8-2680

SIX CENTS

Vasario 16 dienos proga Lietuvos Diplomatinijos Šešio atsisaukimas

Lietuvos Nepriklausomybės šventė yra ne tik praėjusių istorinio įvykio minėjimas, bet taip pat gyvos tikrovės prisiminimas, tos tikrovės, kad lietuvių tauta yra nepakeičiamai prisirišusi prie nepriklausomybės ir dėl to Lietuvos valstybė tebeegzistuoja teisiniai ir moraliniai. Lietuvos valstybės atstatymas, paskelbtas mūsų sostinėje Vilniuje, buvo tautos suvereninių teisių bei valios išreiškimas ir daugelio kartų kovos už lietuvių apvainikavimą.

Lietuvos pavergimo nepripažįstama

Visa, kas buvo padaryta laisvai Lietuvai apginti, išlaikyti, tobulinti, buvo liaudies ir jos vaikų inteligentų gilaus patriotizmo, didžiųjų aukų ir sunkaus darbo padarinys. Sovietų Sąjungai įsiveržus į mūsų kraštą ir jį okupavus, tauta nepasidavė nei bolševikų propagandos viliojimams, nei barbariškam terorui, priešinasi kriminaliniam okupantui ir visados siekia atstatyti savo laisvą valstybę, kurioje ji vėl vykdytų jai priklausančias suverenines teises. Šita laikysena yra svarbiausia priežastis, kad civilizotas pasaulis nepripažįsta vadinamojo Lietuvos įjungimo į Sovietų Sąjungą. Šita laikysena parodo, jog tauta krašte yra gyva ir savo dvasioje nepriklausoma.

Privalome rūpintis krašto laisvę

Tai yra tikrovė, kuri suteikia pagrindą ir prasmę mūsų, užsieni esančiųjų gyvenimui. Ji uždeda mums prievolę visa širdimi, išmintimi ir išgalėmis rūpintis krašto laisve ir jo interesų gynimu. Ją privalome turėti prieš akis ir saugotis, kad Lietuva nevirstų mums lyg tolimu atsiminimu, formaliu šūkiu, bet būtų gyva ir artima tiek mūsų privačiame gyvenime, tiek viešojoje veikloje. Daug metų, kilometrų, durtuvų skirs mus nuo krašto. Daug rūpesčių, nusivylimų, vargo tenka pakelti tremtiniais, išblaškytiems svetimuose kraštuose. Šitokiomis aplinkybėmis neretai gali atsirasti pavojaus nutautėti. Jam užbėgti už akių yra vyriausiai trys priemonės. Saugoti mūsų kalbą šeimų, bažnyčių ir, kiek tik galima, mokykloje, burtis į lietuviš-

kas organizacijas ir, galop, Lietuvos bei lietuvių dalykais elgtis taip, lyg būtume apleidę kraštą prieš mėnesį ir už mėnesio turėtume grįžti.

Lietuva bus laisva

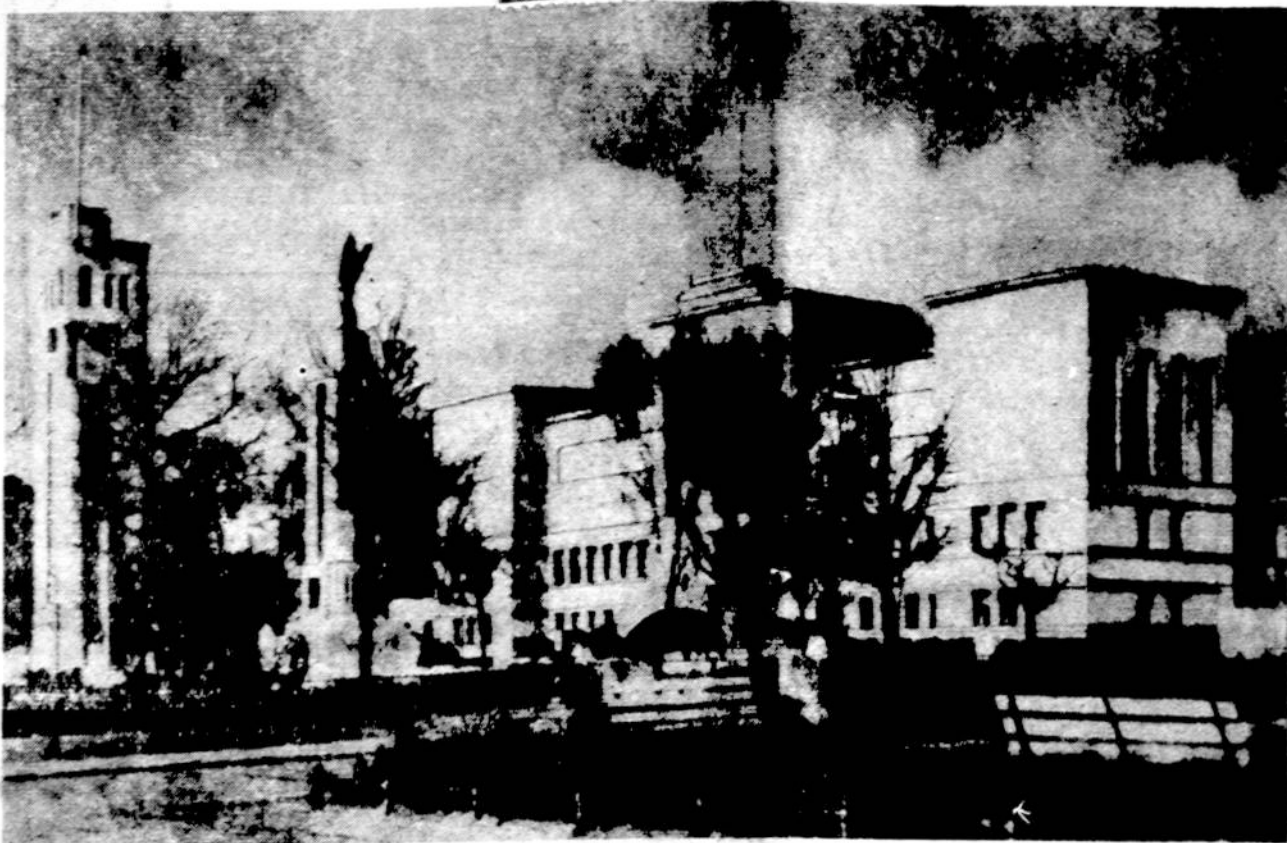
Kada mes grįšime, to dar nežinome, bet esame tikri, kad grįšim, kad Lietuva bus laisva, nes vis aiškiau matome, kad lėtai atskleidžiamas naujas istorijos lapas. Pranyksta pragaistingos iliuzijos, kad Sovietų Sąjunga galinti su demokratinėmis valstybėmis taikiai sugyventi. Jungtinių Tautų Organizacijos ginkluota intervencija ginti Korėjai yra naujos veiklos pasipriešinimo sovietų agresijoms politikos ženklas. Tai politikai vykdyti mobiliuojamos milžiniškos, neįsėmiamos pasaulio — pirmoje eilėje Amerikos — kariškos ir ūkinės priemonės. Pasaulis su Jungtinėmis Valstybėmis prysaky ginkluojasi atremti mirtinam pavojui, kurį ilgai sovietai jam sudarytų. Vis aiškiau suprantama, kad sovietų viešpatavimas rytinėje Europos pusėje nesuderinamas su Vakarų Europos saugumu. Sovietų pavergtų tautų pasiryžimas nusikratyti primestu joms jungu pradeda įgyti tarptautinės politikos veiksnio reikšmę. Sovietų Sąjunga, milžinas molinėm kojom, vis daugiau izoliuojama kraujo ir ašarų jūroje, kurioje tą valstybę pastatė jos nežmoniški valdovai, susitepę didžiausiais istorijoje karo ir taikos nusikaltimais.

Susidaro palankesnės sąlygos

Šitaip, pamažu bet pastoviai, tarptautinė padėtis keičiasi, susidaro palankesnės sąlygos kovai už Lietuvos nepriklausomybę atstatymą, už tautos teisę laisvai ir demokratiniai tvarkytis savo valstybėje, apjungiančioje visas lietuviškas Didžiosios ir Mažosios Lietuvos žemes apie mūsų sostinę Vilnių. Tas tikslas bus pasiektas mūsų brolių ir seserų pasiaukojimu krašte.

Jų pavyzdys tesugrąžia mus užsieni į vieninę veiklą visuomenę, laisvą nuo asmenų ir grupių egoizmo ar prievartų įtakos, ir pasigrįsta solidarumu ir savitarpio susipratimu.

Stasys Lozoraitis,

NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS ŠVENTOVĖ

Iš kairės į dešinę: Karo Muziejaus bokštas su Laisvės Varpu ir Vėliava; Laisvės Statula; Kultūros Muziejus. Dabar ta šventa lietuvių tautai vieta bolševikų yra išniekinta.

Visa aukokime Lietuvai

VLIKo žodis pasaulio lietuviams Vasario 16 šventėje

Vasario 16-ją šiuo metu švenčiame kitaip negu anais laisvės laikais. Švenčiame ją ne savo žemėje, ne savo pastogėse; vieniši, išblaškyti, praryti rankomis ir pražiūrėtomis akimis, sugeltomis širdimis ir su nuolatiniu klausimu lūpos: kada gi, Viešpatie, kada baigsis mūsų kančios ir kada vėl grįšime į laisvą Lietuvą, į savus apleistuosius namus. Dar sunkiau ją švenčia mūsų broliai ir sesės, kurie pasilikę gimtojo šalyje. Jie ją švenčia kraujo ir ašarų klanuose. Vietoj linksmos dainos klausosi širdį veriančių dejonų. Juos slepia sunki priešų priespauda, kokios pasaulis nėra matęs. Jie švenčia žiūrėdami į kryžiuojamąją tautą ir tuštinamą tėvynę. O tačiau ir šiose sąlygose mes švenčiame Vasario 16-ją.

Ji yra mums ta diena, kai perkratome savo tautinę sąžinę ir patikrina-

me, ar mes dar einame Lietuvos keliu, ar jau išsukome į svetimuosius klystkelius? Ar mes visa atiduodame Lietuvai ir sau pasilikame tik tai, kas nuo jos atlieka, ar atvirkščiai — jai duodame tik tai, kas atlieka nuo mūsų.

Susistiprinimo šventė

Šiose sąlygose Vasario 16 — tai pasitikrinimo, pasiryžimo, pasitaikymo ir susistiprinimo šventė. Ji mums ir dabar kaip buvusi yra neišsekiamas šaltinis įgyti jėgoms kovai už tėvynės laisvę, sunkioms kliūtims nugąlėti, didiems vargams pakelti, bandomoms viltims gaivinti, visuomet jaunai ir tyrai lietuviškai sąžinei išlaikyti ir didvyriškam kovingumui palaikyti ir stiprinti. Tad švėskime ją taip, kad iš to daugiausia laimėtų Lietuva. Švėskime ir Dievo pagalbos paprašę ir savo visas jėgas ir išteklius tėvynei pavedę.

Kovosime bendrajame fronte

Žmonija pasaulio raudonąjį priešą jau pažino ir pradeda imtis reikiamų priemonių su juo kovoti. Visas pasaulis tai didžiai ir žūbtinėi kovai rikiuoja savo jėgas ir joms vieną vadą skiria. Mes turėsime kovoti bendrajame fronte su visa žmonija, bet kovosim Lietuvos vardu, todėl pirmiausia patys turime savo jėgas suburti ir išrikiuoti su viena vyriausiąja vadovybe.

Vyriausia kovos vadovybė

Ta vadovybė yra — Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas. Jis stoji į Lietuvos laisvinimo darbą visos politiniai organizuotos visuomenės pavedamas ir laiminamas. Jį tokiu pripažino tremtiniškoji ir emigrantinė visuomenė. Su juo, kad ir be oficialaus pripažinimo, skaitosi kitų valstybių vyriausybės. O svarbiausia, kad jį vienatiniu užsie-

niuose pripažino ir patvirtino Lietuvoje susikūrusi rezistencija. Tad telktis apie VLIKą, pasiduot jo vadovybei ir autoritetui — kiekvieno lietuvių pareiga. Kova su VLIKu, jo darbų trukdymas — Lietuvos reikalams kenkimas.

PLB turi didelį uždavinį

Visos lietuviškosios jėgos užsieniuose, darniai išrikiotos kovai už Lietuvos laisvę yra VLIKo vadovybėje. Apsivieniję politinėje srityje, taip pat turime atlikti ir kitą. Turima galvoje Pasaulio Lietuvių Bendruomenę. Ji turės suvaidinti tokį pagelbinį vaidmenį Lietuvos laisvinimo darbe, kokio jokia jėga neatliks. Ir pavojų atsidūrusiai užsieniuose lietuvių tik PLB galės teikti reikiamos pagalbos ir apsaugos. Darbas eina į pabaigą. Reikia tikėti, kad po Vasario 16 visos kliūtys ir abejonės atkris ir netrukus galėsime džiaugtis Pasaulio Lietuvių Seimo susilaukę.

Kova reikalauja aukos

Kova — brangus dalykas. Vieni žmonės, kad ir geriausia išrikiuoti, nelaimės be pinigų. Mes šioje srityje esame liūdnoji padėtyje, liūdnesnė negu kiti mūsų likimo draugai ir kaimynai. Mūsų broliai ir seserys, pasilikę Lietuvoje, savo tėvynės laisvei aukoja savo turimą, savo šeimos narius, savo sveikatą ir kraują bei gyvastį. Jiems nėra nieko brangesnio už Lietuvą ir jos laisvę.

Mūsų šventa pareiga

Ar galima tolygiau auką konstatuoti ir lietuvių gyvenančių laisvės kraštuose?

Ar daug yra tokių, kurie Lietuvos reikalams paaukotų bent savaitės uždarbį metuose? Ar visi aukoja bent dienos uždarbį? Kokį nuosimtį aukoja Lietuvos reikalams tie, kurie pasineša į turėjamą?

Be tikrų pajamų negalimas planingas ir Lietuvos laisvinimo darbas. Dėl pinigų trūkumo negalima padaryti ir to, kas galima būtų padaryti. Daugelis mūsų pačių norime matyti išlaisvintą Lietuvą ir kliudome tą darbą savo nusikalstamu šykštumu Lietuvos reikalams. Mes esame ne to ar kito krašto naujakūriai, bet keliauninkai į savo tėvynę. Jei kur, kad ir ilgiam laikui apsigyvenę, tai tik pasilsėti. Niekam nevalia nutrupėti nuo tos lietuviškos visumos, kuri turi grįžti į savo tėvynę. Mūsų šventa pareiga — parnešti savo tėvynei gausiausiai reikalingiausių lauktuvių.

Tarp jų turi užimti labai svarbią vietą gyvoji lietuviškoji jėga. Lietuvon turime grįžti žymiai vertingesni ir skaitlingesni. Šios didžiosios Vasario 16 šventės proga patys sau pasisakykime, kiek ligi šiol paaukoję Tėvynės laisvei ginti ir pasiklausykime, ką jai pasakys mūsų lietuviškosios sąžinės.

Teisė į žengti į gimtąją žemę

Mūsų aukos bus ne tik atlikta pareigos tėvynei ir sąžinei patenkinimas, bet bus moralinis pasas ir teisė į žengti į tą žemę, kuri dar garuos mūsų brolių kraują. Kokia teise ir kokia drąsa galėsi, lietuvi, ryžtis grįžti į tėvynę, jei jos laisvės reikalams aukojai tik tuos trupinius, kurie nubyrėjo nuo tavo stalo?

Šių metų Vasario šešioliktosios šūkis: VISA LIETUVAI — pinigais ir gyvybėmis, jei to ji pareikalauja.

VYRIAUSIAUSIS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS

Tremtis, 1951 m.
sausio 27 d.

ŠUGLAUSTOS ŽINIOS

▲ Jungtinių Tautų pilnatis susirinkimas (Assembly) 48 balsais prieš 5 atmetė kaltinimą, kad JAV užpuolė Formozą, ir 51 balsu prieš 5 pripažino nepagrįstą skundą, kad JAV bombardavo Kinijos teritoriją.

▲ John Foster Dulles, specialus JAV ambasadorius, vasario 14 d. pradėjo pasikalbėjimus su Australijos ir Naujosios Zelandijos pareigūnais dėl sutarties su Japonija ir galimas daiktas Pacifiko pakto, kuris būtų panašus į Šiaurės Atlanto.

▲ Britų ambasados pareigūnas pareiškė, kad D. Britanija 14 mėn. bėgyje suteikė Jugoslavijai 18,000,000 svarų kredito kas Amerikos valiuta sudaro apie \$50,400,000. Pažymėjo, kad naujai 20,000,000 svarų (apie 56,000,000) paskolai vyktą sekmą pasitarimą.

▲ Valst. Sekretorius Acheson pareiškė, kad naujos komunistinės atskalo paskutiniu laiku Italijoje ir kitur graso tarptautine revoliucija prieš Maskvos komunistų dominavimą. Kitų kraštų komunistai, kuriems rūpi savo krašto reikalai, paseka italų komunistų grupės pavyzdį ir išsilaisvina iš Maskvos kontrolės.

▲ Senato užsienių komitetas pareiškė, kad Rusija turi 4-is milijonus savo karių ir apie 1 milijoną sudaro satelitų pajėgos. Tuo tarpu Atlanto pakto tautos, įskaitant JAV ir Kanadą, tik apie 4-ris milijonus su puse. Šis pareiškimas atitinka 1950 m. gruodžio mėn. padėtį.

▲ Jung. Tautų Vaikų Fondas nutarė pasiųsti Indijon už \$240,000 ryžių maitinimui apie 275,000 vaikų.

▲ Jung. Valst., D. Britanijos, Prancūzijos ir Rusijos atstovai susitiks kovo 10-15 d. Paryžiuje 4-rių didžiųjų užsienių ministerių konferencijos planui paruošti.

▲ Ispanija jau gavo iš JAV paskolos dvyliką milijonų dolerių. Kongresas leido jai skolinti iki \$62,500,000.

▲ Ukrainiečių antibolševikinės organizacijos sekretorius Mykolas Lebeda praneša, kad sovietai apkėčia ligomis tas sritis, kur pasireiškia didesnis žmonių nepasitenkinimas.

Vasario 16 švenčiant

K. MOCKUS

Vasario 16-sios aktas yra nepaprastos reikšmės įvykis mūsų tautos istorijoje. Simtmečius vargusi nedidelė tauta, didžiųjų kaimynų supama ir jų pasmerkta mirčiai, išlaikiusi savo gyvybę, vėl tarė galingą žodį, išreiškiantį tvirtą norą gyventi laisvai tarp laisvų tautų. Tai galėjo įvykti tik todėl, kad visada turėjo žmonių, kurie, nežūrėdami gyvenamojo metodo sąlygų nepalankumo, niekada neprarado vilties atkovoti savo tautai laisvę. Tos vilties ir mes turime prarasti. Nors gyvenamasis metas mūsų tėvų žemei ir labai baisus, tačiau rytojus tikrai bus šviesesnis, jei mes to norėsime ir už tai kovosime. Pasaulio galybės jau pajudintos. Netoli ir tas metas, kada turės būti tvirtai užstotos teisės ir mažųjų tautų, be savo kaltės kenčiančių.

Realiai tautinė vienybė — šio meto labai svarbi sąlyga. Ne bukas užsispyrimas ir siauras užsidarymas savo grupės reikaluose atvedė mūsų tautą į

Vasario 16 aktą. Juo labiau dabarties sunkumai negali būti įveikti, jei nemokėsime glaudis petys į petį, jei nereikalingi kivirčiai silpnins mūsų gretas. Turime sukurti vieningos kovos už laisvę organus — VLIKą viso pasaulio lietuviams ir ALT Amerikos lietuviams. Tos institucijos sėkmingai veda kovą už mūsų tautą. Remkime visais galimais būdais jų pastangas ir toliau.

Šiuo metu Amerikos Lietuvių Taryba įvykdo pinigų rinkimo vaju kovai už Lietuvos išlaisvinimą. Kiekvienas savo auka prisidėkime. Tai labai svarbu. Linkėkime, kad Amerikos Lietuvių Taryba rastų būdų paprašyti aukos iš kiekvieno šio krašte gyvenančio lietuvių ir kad neliktų tokių, kurie tos aukos nebūtų davę. Vasario 16 šventės proga skelbkime šūkį, kad piniginis vaju Lietuvos laisvės reikalams būtų kuoplačiausiu ir didžiausiu organizuotumu praveistas. Raskime būdų pasiekti ir tuos tautiečius, kurie

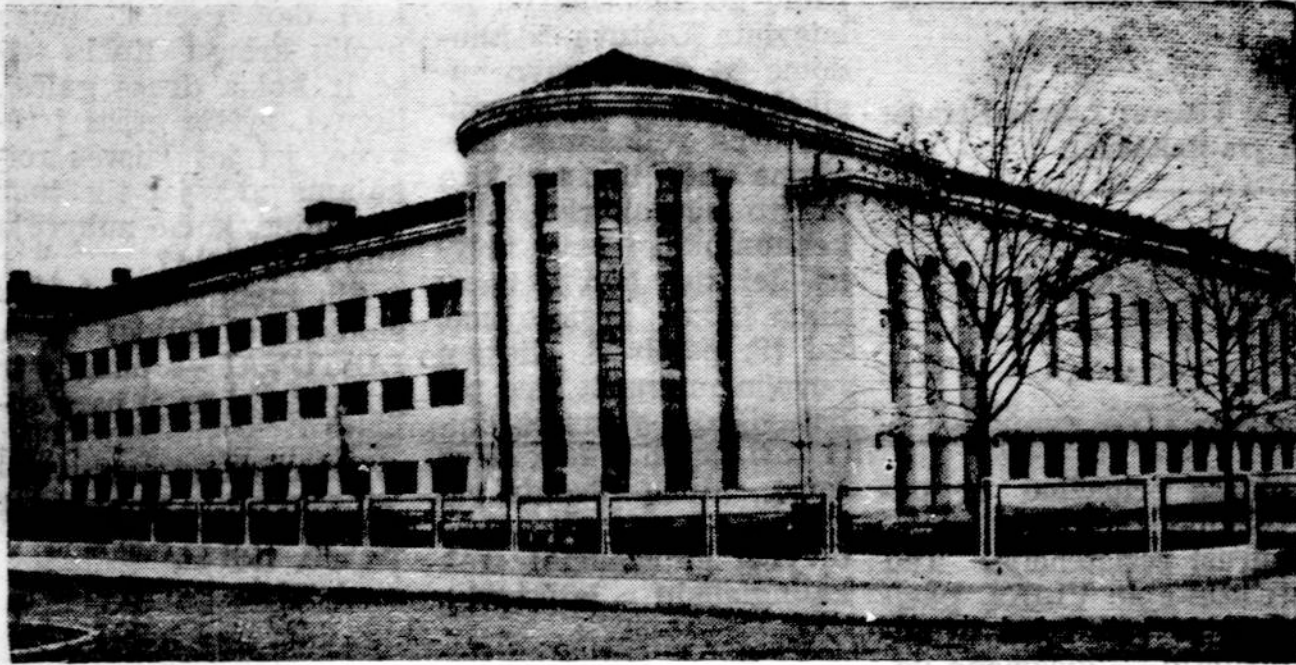
neateina į mūsų susirinkimus bei minėjimus ir pažadinkime jų tautinę sąmonę.

Tačiau vien piniginio vaju nepakanka. Reikia stiprinti mūsų tautiečių dvasinę vienybę, reikia kovoti už priaugancios kartos lietuviškumą. Ir šiame krašte turi susikurti pajėgi tautinė bendruomenė, kuri galingai išsklusi neštų lietuviybės išlaikymo vėliavą. Tautinės Bendruomenės sukūrimas tebūna vienas pagrindinis šių metų vasario 16 šūkių.

Turime išmokyti vieningai kovoti ne tik už žudomą lietuvių gimtą žemę, bet ir už tą priauganciąją kartą, kuri, išbarstyta laisvame pasaulyje, yra išstatyta dideliems išaukštėjimo pavojams.

Skambink per amžius vaikams Lietuvos, Tas laisvės nevertas, kas negina jos.

Tai Amerikos lietuviams gerai pažįstami Laisvės Varpo žodžiai. Tas Laisvės Varpas šiuo metu Lietuvoje nebeskamba. Tačiau jame įrašyti žodžiai gyvi viso pasaulio lietuvių širdyse. Tegaivina jie mus sunkiame kelyje į šviesesnį rytą.

Ukmergės gimnazijos rūmai, statyti Nepriklausomybės laikais.

Lietuvos Nepriklausomybės gimimas Mintys Vasario Šešioliktajai

ZENONAS IVINSKIS

Lietuviai turi dvi įspūdingas tautines šventes. Jos abi būdavo iškilmingai apvaikšiojamos nepriklausomoje Lietuvoje. Dabar gi jos abi yra su ilgesio jausmu paminimos tremtyje ir emigracijoje. Tos dvi šventės — tai rugsėjo 8-ji ir Vasario 16-ji. Minėdami rugsėjo 8-ją, kuri nuo Vytauto Didžiojo metų yra valstybinė Lietuvos šventė, labiau atžymime senąją, t. y. pirmąją Lietuvos valstybę. Tada gyvai prieš akis pasistatomi laikai žymiausio Lietuvos valdovo Vytauto, nes ir jo vainikavimosi skirtoji diena — Šv. Panelės Gimimas, — tapo valstybine švente.

Vasario 16-ji mums yra naujosios, antrosios lietuvių valstybės šventė. Tai yra minėjimas tos reikšmingos dienos, kada prieš 33-jus metus dvidešimt lietuvių šviesuolių, kurių didelė dauguma dar buvo jauni vyrai, Vilniuje sielojosi Lietuvos reikalais ir jos tolimesniu likimu. Jie pasijuto įgalioti pasauliui lietuvių tautos vardą pareikšti, kad Lietuva skelbiasi nepriklausoma valstybe.

Vasario 16 akto buvo akivaizdžiai apreiškta ta sąmonė, kuri pamažu vystėsi ir vis labiau reikėsi nuo vysk. Valančiaus laikų. Tas didysis ganytojas, nuo kurio gimimo vasario paskutinę dieną sueis 150 metų, kai nebuvo "anei druko, anei rašto", pirmasis išspausdino Tilžėje devynių knygelių pavidale visą ano metu lietuvių katalikų programą. Tad Valančius pirmasis nurodė kelią, kaip ir kur pasigaminti savo rašto. Ir pirmoje didelėje knygnešio byloje nuo rusų valdžios skaudžiai nukentėjo kaip tik artimi Valančiaus bendradarbiai, daugumoje kunigai.

Šitaip visa grandinė kovų, beveik per visą paskutinį šimtmetį, veda į ryškiausią punktą — vasario 16-ją. Joje matomu būdu realizavosi aušrininkų ir knygnešių lūkesčiai bei viltys. Ji reikiama mums įkūnijimą karžygiškų darbų, apvainikavimą dešimtmečius trukusio lietuvių pasiaukojimo, anos nenuilstamos kovos su iš paviršiaus neįveikiamomis kliūtimis. Tas aktas yra ženklas nepaprasto tikėjimo į savo ateitį. Tai yra ženklas moralinio drausmingumo ir tautinio atsparumo.

Vasario 16 reikė vienu atžvilgiu užbaigta to vyksmo, kuris ryškiau buvo prasidėjęs jau nuo Daukanto laikų. Tai buvo apsisprendimas už savo atskirą, savitą kultūrą, už atskirą savo likimą. Nebejungė lietuviai savo ateities su tradicine uniija, nes ji lietuvių tautoje buvo palikusi apkartimo prisiminimus. Nepaisė jie daugumoje aplenkęsios bajorijos siekimų bei norų, ir iš sveikos lietuvių kaimo aplinkos kilę lietuvių šviesuoliai lietuvių tautos likimą kreipė visai nepriklausomu keliu. Atsisakyta buvo taip pat nuo pirmosios Lietuvos valstybės svarbaus principo. Senojoje valstybėje, didžiojoje Lietuvos Kunigaikštystėje (Magnus Ducatus Lithuaniae) Lietuvos valstybingumo pagrindas buvo padėtas teritorinis principas, kada, Lietuvos didiesiems kunigaikščiams užvaldžius didelius plotus rytuose, tam tikroje, kelių tautų gyvenamoje teritorijoje, buvo išvystyta aukšta valstybinė sąmonė. Iš paties gi vasario 16 akto išskaitome, kad tautinis valstybinės sąmonės turinys buvo pagrindinis elementas, kuris apsprendė ir teritorinį principą. Atsisakyta nuo taip vad. istoriškosios Lietuvos. Tik tautinis veiksnys buvo svarbiausias, kuris turėjo nulemti ir valstybės ribas.

Kad visa tai galėtų realizuotis, turėjo atsirasti tam tikrų objektyvių sąlygų. Rusų priespaudoje lietuviškos sąmonės kelias buvo buvęs sunkus ir varganas, nes maskolius valdžia norėjo kraštą visomis priemonėmis surusinti, net drausdama savas knygas spausdinti įprastomis lotyniškoms raidėms. Bet ir priespaudoje lietuvių sąmonė vis labiau buvo ir brenėdo. Šitaip iškilo ir naujosios valstybinės minties idealas. Iš gausios nelegalios spaudos, iš slaptų reikalavimų jis buvo pamažu perkeltas ir į viešąjį gyvenimą. Du tūkstančiai suvažiavusių lietuvių Vilniuje tautai 1905 m. pareikalavo autonomijos ir gimtosios kalbos teisių viešajame gyvenime.

Už dešimties metų jau tas klausimas galėjo gauti žymiai tobulesnę formą. Pirmoji Didžiojo Karo metu atsirado sąlygos, kurių akivaizdoje galėjo realizuo-

MES MYLIME LIETUVĄ

Nell P. Meškūnas

Waterbury, Conn.

Kiekvienas geras sūnus ar dukterė palikę savo mylimus tėvelius nors ir toli jų nepamiršta, apie juos dažnai mąsto ir prisimena. Panašiai ir su tėvyne. Kiekvienas geras sūnus išvykęs iš savo mielosios tėviškos niekad jos nepamiršta: dažnai apie ją svajoja, jos pasiilgsta. Laisvę valandėlę ima į rankas lietuvišką laikraštį, godžiai skaito iš gimtojo krašto naujienas, sielojasi jo vargais ir kančiomis, puoselėja mintį, kaip jam padėti. Suradęs gerą mintį, atsigaišina. Ilgesys žmogų kankina, meilė atgaivina.

Tėvynės meilė, koks brangus yra tas žodis! Kaip jis užburia žmogaus sielą!... Dėl tėvynės dažnai vargsta mokslo žmonės ilgus metus prie knygų; dėl tėvynės darbuojasi kiekviena senglavėlė motina augindama savo vaikelius. Dėl tos pačios tėvynės jaunuoliai eina į karą ir guldo savo galvas, jokio kitokio atlyginimo už tai negaudami.

Kaip Lietuvos atsikūrimo dienomis, taip ir toliau laisvę reikalauja darbo ir pasiaukojimo. Lietuvos laisvę užtikrinti, kiek lietuvis jos išlaikymui pasiaukos, mokės vesti kovą, kaip ji buvo vedama jos kovotojų, kai mokės savo pareigą tėvynei suderinti su tauriais religiniais sielos jausmais.

Ir tas lietuvis, kuris gimė už Lietuvos ribų teneužmiršta branginti savo tėvą ar protėvį įsitikinimus bei papročius. Nesvarbu, kur kas yra gimęs, ar sau tėvynę sukūręs. Tik tas bus geras šalies pilietis, kuris mokės gerbti tai, ką gerbė jo protėviai.

Š. m. vasario 18 d., Šv. Juozapo parap. auditorijoje John

C. JONUSAS

ZIEMA LIETUVOJE ("Aidai")

St., Waterbury, Conn., mes minėsime brangią Lietuvos Nepriklausomybės sukaktį... Minėjime kalbėtojai yra kun. Stasys Yla ir Faustas Bielinis. Meninė programos dalį išpildys šv. Juozapo parap. choras vad. komp. A. J. Aleksio, tautiškų šokių grupė, vad. P. Julia Aleksūnaitės. Waterbury A. L. Taryba nuosirdžiai kviečia visus pavieniai ir dr. jų atstovus atsilankyti ir aukoti, kiek kas išgali. Ta šventė teduoda mums naujų jėgų, stiprybės ir meilės prie savo mielosios žemės.

Mylėkime savo brangią tėvynę Lietuvą. Mylėkime jos kalbą ir daineles, jos gražius kalnus, upes ir žažuojančius miškus, į ją skirkime savo mintimis ir svajonėmis.

■ Pietų korėjiečiai, padedami Jungt. Tautų laivyno, išsikėlė toli komunistų užnugaryje Rei-To salose prieš Wonsan uostą rytų Korėjos krante ir pradėjo apšaudyti šį miestą.

■ 10-to korpuso pranešėjas sako, kad nei Wonjū nei Chi-pyong pavojaus nesą, nežūrint šiame fronto ruože smarkių komunistų atakų, kurios vyksta jau trys dienos.

■ Naujaisi pranešimai iš fronto sako, kad sąjungininkų pajėgos sugniuždė komunistų mases puolančias Wonjū ir Chi-pyong, padarydamos jiems 10,228 žmonių nuostolių. Komunistai mėgino šiuos nuostolius išlyginti naujomis pajėgomis, tačiau jos JAV aviacijos buvo sunaikytos pakelui į frontą.

tis lietuvių sąmonė ir norai. Tos sąlygos, žinoma, palengvino lietuvių tautinei idėjai išsikristalizuoti į gyvą ir realią nepriklausomybę. Bet neužteko sąlygų! Reikėjo daug veikti ir dirbti, kol buvo galima baigti darbą laimėjimu.

Didysis Karas vis dar tęsiasi, ir dar nesimatė jo galo. Karo pabuklių trenksmai vis labiau būdino imperialistų pavergtas tautas, bet viešumon, į pasaulio areną kelti Lietuvos klausimui vis dar nesimatė jokių galimybių. Prie Ententės, t. y. prie prancūzų-anglų - amerikiečių Santarvės nebuvo galima prieti. O naujieji okupantai vokiečiai užmaskuotu būdu, neva "laisvu lietuvių tautos apsisprendimu", norėjo įvykdyti Lietuvos prisiliejimą prie Reicho. Šitokioje neaukioje padėtyje Vilniuje likusiems negausiems lietuvių šviesuoliams reikėjo patiems veikti. Nė vienas jų nesutiko įeiti į vokiečių organizuojamą "Pasi-tikėjimo Tarybą". Jie išreikalavo rinkimus. Ir taip Vilniuje susižavė 214 lietuvių, vad. Vilniaus lietuvių konferencijoje 1917. IX. 18-23. išrinko anuos dvidešimt vyrų. Toji "Lietuvos Taryba", užmezgusi kontaktus per Šveicarijos lietuvių organus su Amerikos lietuvių veiklos vienetais, ir gavusi visų lietuvių pritarimą, pradėjo nelygią kovą. Ji greit įsitikino, kad militaristai okupantai ją nori tik išnaudoti savo reikalams, ir per visus veiklos metus neaukleidė jokios valdžios, jokios veikimo srities Lietuvoje.

Pačioje pradžioje Lietuvos Taryba siekdama, kad beveik pasauliui negirdėtas ir naujas Lietuvos klausimas, būtų iškeltas pasaulio viešumon, troško, kad Reichas kokių nors būdu pripažintų Lietuvos nepriklausomybę. Ji buvo sutikusi eiti į kompromisą. Tad 1917. XII. 11 d., šalia nutarimo atstatyti nepriklausomą Lietuvą su sostine Vilniuje, reikėjo priimti rezoliuciją, kad Lietuva "sueina į amžiną, tvirtą sąjungos ryšį su Vokietijos Reichu". O jis buvo išreikštas keturiomis konvencijomis (muitų, karo, pinigų ir susisiekimo). Bet kai militaristai, neskelbė Lietuvos nepriklausomybės, kai jie neleido jokiam Tarybos nariui vykti į taikos derybas su sovietais Lietuvos Brastose, Lietuvos Taryba aiškiai praregėjo.

1918. I. 26 keturi kairieji Tarybos nariai išstojo, formaliai motyvuodami, kad Tarybos dauguma esanti pasisavinusi Steigiamojo Seimo kompetencijas, o iškūryję jie labiau protestavo prieš militaristų kėslus. Taryboje likusi katalikiškoji dauguma krizei nugalėti ir suskilimo pavojui išvengti ieškojo bendros, visai

LAISKAS IS LIETUVOS

Vienas lietuvis, užėjęs į redakciją, atsinešė iš sesers gautą laišką, rašytą iš Lietuvos. Pašto antspauda ir ženklai (1 rub. 40 kap.) rusiški. Laiškas registruotas, o turinys toks:

"Parašysiu kelius žodelius... (vardas ir pavardė)... pas tamstą, brangus broli. Dėkoju už laišką, katrų aš paėmiau liepos mėn. septintą dieną. Dovanok, kad taip ilgai neparašiau. Dabar tuomi syki esu sveika, tik vis mįsliju, kada tave sulauksiu. Nebesinori gyventi. Vis laukiam, kad geriau paliktų. Aiskiai galima suprasti, kad žmonės laukia pasikeičiant padėties, kuri labai sunki. Sau galima laikyti tik parsiuką ir ožką, bet ir tie dvėsta, matyti, nėra kuo šerti. Karvė turi būti atiduota kolkozan. Mokesčiai, arba visokios duoklės valstybės, taip pat didelės, jei akundžiamasi, kad "mokėt labai brangu".

Tai toks gyvenimas tam "roju", kurį mūsų bolševikėliai ružavomis spalvomis dažo ir dar pyksta, jei kas pasako ar parašo, kad ten ne gyvenimas, o vienas vargas, kolkoze ir mokėti labai brangu. Reikėjo daugiau mokėti. Nebežinau ką rašyti ir baigiu. Tik prašau greit parašyt laišką. Ir dabar sveikinu Kalėdoms ir su vardo diena Stepono. Gruodžio 26 diena. Sudev. Tuom sykiu esu sveika. Mažai begaliu".

Tarybai priimtinos formulės, kuri paskelbtų Lietuvos nepriklausomybę. Toji susitaikymo formulė buvo surasta. Lietuvos Taryba susirinko 1918. II. 16 d. į posėdį, ir ten, visiems Tarybos nariams karštai plojant, Dr. J. Banasavičius perskaitė gerai pažįstamą aktą, kurį tuoj visa Taryba pasirašė.

Tas aktas pirmą kartą, pasauliui skelbė naujos Lietuvos nepriklausomybę ir jau tokią, kurioje nebebuvo jokių pažadų kitiems. Vadinasi, prieš 33-jus metus anas paskelbimas ryškiai apipavidalino ir davė aiškią formą tai tautinei idėjai, kuri su "Aušros" pasirodymu (1883) reikėsi vis stipresniu tautiniu atgimimu.

Zinoma, paskelbus Lietuvą nepriklausomą, ji tuoj dar neatsistojo ant kojų. Neužteko teritorijos ir tautos. Reikėjo vyriausybės! O Lietuvos Taryba dar nebuvo valdžia. Ir Lietuvos valstybė faktiškai tapo įkurta laikotarpį tarp 1918. XI. mėn., kada buvo išleista pirmoji laikinoji konstitucija ir buvo sudaryta pirmoji laikinoji vyriausybė, ir 1919 m. liepos mėn., kada iš Lietuvos galutinai pasitraukė svetimos okupacijos liekana.

Per Tarybą lietuvių tauta pareiškė savo valią ir tvirtą valstybinį nusistatymą. Pati Taryba, remdamasi Vilniaus konferencija, pasiėmė sau teisę paskelbti Lietuvos nepriklausomybę. Tautos suverenumo ir jos valios reikėję čia buvo Taryba.

Vasario 16 aktas buvo labai drąsus žygis anuo metu. Jis buvo paskelbtas tuo laiku, kada iš rytų fronto divizija po divizijos buvo siunčiamos į Vakarų, kur nuo kovo mėnesio buvo imta vykdyti didžioji vokiečių ofensyva.

Dvidešimties įgaliotų Tarybos narių tartuosius žodžius reikėjo greitai paremti pačiomis brangiausiomis žemiškomis aukomis. Visuotinoje pokarinėje suirutėje tas naujas tautinis valstybingumas galėjo žlugti visai netikėtai. Lietuva, be kitko, galėjo būti tuoj užlieta raudonosios bangos. Šitoje srityje katalikai yra sudėję labai žymias aukas. Iš vienos pusės karys su savo menkais ginklais, iš kitos pusės viduje už pirmojo skydo vykdomas kurybinis statomasis darbas, kuriame katalikams irgi teko labai svarbus vaidmuo, įgalino iš skausmų ir vargo įkopti į garbę, t. y. visos tos pastangos įgalino ginti nepriklausomai Lietuvai.

Roma, 1950. II. 7.

Darbininkas
AMERIKOS LIETUVIŲ DARBININKŲ
THE WORKER
Published Semi-Weekly except holiday weeks, when issued weekly
by

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATED OF LABOR
Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917 authorized on July 12, 1918.

SUBSCRIPTION RATES
Domestic yearly \$5.00
Domestic once per week yearly \$3.00
Foreign yearly \$5.50
Foreign once per week yearly \$3.50

PRENUMERATOS KAINA
Amerikijoje metams \$5.00
Vieną kartą savaitėje metams \$3.00
Užsieny metams \$5.50
Užsieny 1 kartą sav-itę metams \$3.50

466 West Broadway, South Boston, Mass.
Telephone: Redakcijai — SO 8-6808; Administracijai — SO 8-2680

Maži namai prie kelio

Šiandien minima Vasario 16 ir geras dvidešimtis laisvo Lietuvos gyvenimo yra kaip šviesi diena tarp dviejų rausvų pasvaidžių. Vieną lietuvių tauta išgyveno vos tik paskelbus Nepriklausomybę, o ant-
rają kėnia dabar. Abi jos apsupa Nepriklausomą Lietuvą, kaip raudonas dugnas Baltąją Vytį. Tai ne-
laba antikristinė dvasia. Ji šiandien plačiai liejasi jau į visą pasaulį.

O dar neseniai, prieš keletą metų, ji šėlo ir dūko anapus Lietuvos slenksčio. Maža lietuvių tauta buvo sudariusi užtvartą Vasario 16 aktu ir savanorių krauju. Tai buvo Nepriklausoma Lietuva — nedidelė, bet kultūringa ir taiki valstybė. Ji gražiai sklei-
dėsi visą dvidešimtį metų, it koks mįslingas papar-
čio žiedas. Nepriklausoma Lietuva daug kam iš tik-
rųjų buvo mįslė. Daug kas savęs klausė, iš kur buvo atsiradęs atgimusiyoje Lietuvoje toks dvasios gaju-
mas, toks kūrybinis įkarštis, kuris ją kėlė ir stipri-
no, ir tokie platus užsimojimai ankstesne plote.

Juk buvo žinoma, kad lietuvių tautai stigo ir senosios valstybės stiprumo ir viso Vilniaus krašto — tos istorinės žemės ir didžiųjų kunigaikščių sosti-
nės. Išlikęs nedidelis žemės plotas buvo dar priešų nualintas ir karų nusiaubtas. Pati tauta buvo sveti-
mos įtakos pagrauzta ir persekiojimų nuniokota. Bet po visų tų kančių ir didelės Lietuvai skriaudos grįžo laisvė; laisvė apmokėta taurių jos vaikų krau-
ju. O tokioje laisvėje kyla naujos jėgos ir bręsta šviesesnis gyvenimas.

Brendo jis ir Nepriklausomoje Lietuvoje. Kas kaip įstengė, grąžino ir tvarkė tą Nemuno šalį, kad gyventi čia būtų gera ir smagu. Rūpesčių, žinoma, netrūko, ir apsiabarti tekdavo, bet kuri šalis be to iš-
tinka? Svarbiausia, kad savo šalį mylėta, dirbta ir aukotasi. Norėta išdailinti Nepriklausomą Lietuvą kaip akies lelytę, nušluostyti nuo jos veido visas pra-
eities dulkes, palikti vien tai, kas buvo šviesu, kilnu ir sava.

Nepriklausomoje Lietuvoje netykta svetimio ir nešukauta kitiems į ausis, kad "kitos tokios šalies nėra". Patiems lietuviams iš tikrųjų kitos tokios mie-
los šalies nebuvo ir nėra, bet kitiems jie laimės nenav-
vydėjo, nekerštavo ir nesaikejo pikto net tiems, ku-
rie juos skaudino prie Baltijos marių ar prie Aušros Vartų. Lietuvių tauta vieno norėjo, kad jai leistų laisvai gyventi ir nelaikytų jos kupstu, ant kurio kiekvienas galėtų kopti.

O visdėlto ramiai ir taikiai lietuvių tauta badė, jai grąžino ir jos gyvybės tvkojo. Maža ta šalis, ir dėl to skriaudžiama. Šalia didelio kelio jos namai, ir dėl to ji mindžiojama. Ten krūviai rūnintojėliai da-
bar skanstomi ne iš ažuolo, uosio ar klevo, bet iš gy-
vos nuskaustos širdies; širdies kaltos vien tuo, kad myli savo šalį ir laisvę, ir kad ilgai buvo užtvartą piktam ir plėšriam rytų žmogui.

Nedaug kas įvertino tą supiltą Lietuvos Nepri-
klausomybės ovlina, kuri ji išlaikė visa dvidešimtį metų. Jei 1918 metais Lietuva su kitomis dviem Bal-
tijos valstybėmis, o taip pat Lenkija, nebūtų bolše-
viku sulaikiusios, šiandien pasaulio padėtis būtų dar
šurpesnė. Tai imama smurtasti tik dabar, kai bolše-
vizmas paslinko apie 2000 mylių į vakarus. Dabar
reikia jau didelių pastangų Sovietu Rusijoje im-
rializmui atlaikyti. O prieš trisdešimt metų Baltijos
tautos ir Lenkija vien savo kraują atlaikė. Už tai
jos didžiųjų valstybių buvo pamestos nasrams žvė-
ries, kuris jas pačias drasko.

Šiandien dėl to ir didesni už Lietuvą kraštai ir
laimingesnės kadai buvusios tautos yra tos pačios
nelaimės apimtos. Vadinasi, šios nelaimės priežasti-
mi nėra vien tik tautos mažumas ar jos geografinė
padėtis. Žmonija kėnia paklydusi ir nusikaltusi. Re-
tai kas apie tą užsimena laisvojo pasaulio spaudoje,
kuri vis labiau atidengia tiktai teroristinį bolševiko
veidą. Ji neužgriebia pačių priežasčių iki dugno: ne-
atskleidžia tos maištingos dvasios, kuria bolševiz-
mas laikosi ir net čia, laisvajame pasaulyje, sau
talkingų susiranda.

Lietuvių tauta gerai pažįsta tą destruktivią
dvasią ir tą veidą sugyvuėjusio žmogaus, kuris nie-
ko nepaiso ir su nieku nesiskaito. Su savo maža, žu-
doma tauta Lietuva šiandien yra kaip kūdikis žvė-
ries letenoje. Jis purto ir visą pasaulį, lyg koks žė-
mės drebėjimas. Reikia stipraus tikėjimo geresne
ateitimi ir kietos kovos, kad laikai pasikeistų, kad
po raudonos pašvaistės vėl išauštų šviesi diena Ne-
priklausomai Lietuvai.

L. Kn-va.

Realioji ir pagrindinė jėga — tėvynėje

(3) Vasario 16 d. susitelkime

J. BRAZAITIS

1918 m. Lietuvos nepri-
klausomybė buvo pa-
skelbta pačioje Lietuvo-
je. 1941 birželio 23 suki-
limas ir valstybės suve-
renumo atstatymas įvy-
ko pačiame krašte. Ir
šiuo atveju valstybės fak-
tinis (teisiškai ji tebėra)
atstatymas priklausys
kraštui. Savo pasiryžimą
tam kraštas yra įrodęs
dešimtimis tūkstančių
gyvybių, kritusių akty-
vios kovoj. Pasaulis žino
nedaug tokių rezistenci-
jų, tokių organizuotų, at-
kaklių, kruvinių. Nesykį
ten pakartojama Puntos
pilies gynėjų tragedija.
Ne sykį ir mes atsidu-
riam rolyje Kęstučio, ku-
ris bejėgiškai stovėjo ki-
toji Vilijos pusė ir matė,
kaip dega Kauno pilis.
Jėga, kuri atstatė Lietu-
vą, kuri sukilo prieš oku-
pantą, kuri miršta už
laisvę, yra ten tėvynėje.

Žiauriai naikinama

Šitai žino ir okupantas.
Dėl to okupantas ir sten-
giasi sunaikinti vietinius
gyventojus visuose oku-
puotuose kraštuose. Vis-
os priemonės yra nu-
kreiptos šia linkme. Viena
— naikinamas inteli-
gentas, kuris davė nepri-
klausomos Lietuvos idė-
jai kibirkštį. Naikinamas
jau ne tik patriotas lie-
tuvis inteligentas. Pas-
kutiniausiais metais suliku-
duojami ir tie prokomu-
nistai, kurie buvo išaugę

Lietuvoje, Lietuvoje sėjo
sovietiniam režimui pa-
lankumą, bet kuriuose
visvieni liko tam tikras
apyšaltis jausmas gimta-
jam kraštui. Jie savo ro-
lę bolševikiniam režimui
atiuko. Jie buvo sovietų
tarnyboj, kol šie neturė-
jo prisilaikyti jaunų
kadru, jau nemačiusių
nepriklausomos Lietu-
vos. Dabar jie apšaukia-
mi buržuaziniais nacio-
nalistais ir likviduojami.

Antra — naikinamas
ūkininkas, tas kamienas,
kuris įvykdė idėją, davė
nepriklausomą Lietuvą.
Jau 95% lietuviškos žė-
mės kolchozuose. Jau
ūkininkų luomas baigia-
mas naikinti. Jau ir kol-
chozai sujungiami į di-
džiuosius sovechozus —
dvarus. Darbo jėga iš jų
išimama ir gabenama į
kitas darbo sritis, į "bro-
liškas" respublikas. Bu-
vęs ūkininkas tokiu bū-
du visai išraunamas iš
gimtosios žemės ir iš sa-
vo krašto.

Trečia — naikinamas
dvasininkas, kuris su vi-
som bažnytinio gyven-
imo priemonėmis palaikė
religinę ir tautinę dva-
są, kuri nėra suderina-
ma su bolševikiniu mark-
sizmu. (Nors ligi 1949 m.
buvo Vakaruose naivių
filosofų, kurie vis kalbė-
jo apie katalikybės ir
bolševizmo suderinimą,
ir net santykių tarp Va-
tikano ir Sovietų Sąjun-

gos išlyginama!).

Sunaikinta jau tiek,
kad šiandien trijų mili-
jonų tauta jau yra nete-
kus arti vieno milijono
gyventojų, daugiau, kaip
30%. Jų vietoj gabenami
į Lietuvą rusai ir jiems
duodamos lietuviškos pa-
vardės. Turi likti Lietu-
va, bet jau be lietuvių.
Skaudi išvada:

Tėvynėje tautos valia
tebėra nepalaužiama, bet
kovotojų eilės retėja!

Kaip Termopylų gynė-
jų! Kai jie kris, kas tada
besipriešins. Negi pele-
nai? Negi karžygių kau-
lai, sumesti į atmatų
duobes? Taip kaulai pra-
byla, bet jie prabyla tik
gyviesiems. Kam bylos
karžygių kapai, jei tėvy-
nėje tebus tik svetimi
veidai ir svetimi kumš-
čiai?...

Šitai gresia, jei tarp-
tautinės galybės per il-
gai užstėtų susidūrimą.
Šitokia galimybė sumai-
šytų logišką įvykių eigą.
Jeigu logiškai mes esam
tik pagalbinė jėga tėvy-
nei vaduoti, o didžiąją
naštą neša tėvynėj esan-
tieji, tai pastarųjų jėga
sunaikinus, abidvi naš-
tos turi gulti mums,
esantiems laisvėje. Štai
kodėl taip kategoriškai
keliamas balsas — išsau-
goti visais būdais tau-
fos potencialią tremtį.
Nė vieno lietuvių į šalį iš
mūsų laivelio!

Vakarinė malda prie Nežinomojo Kareivio kapo Karo Muziejaus sodelyje Kaune

VĖLIAVA

Senais laikais žmonės visi-
kai kitaip kariaudavo negu da-
bar. Tada kariautojai sustoda-
vo būriais, apsiginklavę kir-
viais, šakėmis, buožėmis, ir
eidavo vieni kitų mušti. Susi-
tikę rėkdavo baisiai ir vieni
kitiems droždavo, kur pakliū-
davo. Žinoma, tokioje kovoje
būdavo didelė maišėtis — kur
čia bematysis, kur savas ir kur
priešas. Kad kareiviai neiši-
skirstytų, bet matytų, kur jų
vadas ir draugai, būdavo ne-
šamas ant ilgo koto aukštai
išskeltas koks nors ženklas.

Kareiviai apie tą ženklą spie-
davosi ir stengdavosi neiš-
krikti. Jei priešas tą ženklą
atimdavo, netekė jo skaityda-
vos pralaimėję kovą.

Ilgainiui iš to ženklo atsirado
vėliava. Pirmiausia ji rado-

si kariuomenėje, o paskui ir
šiaip žmonių draugijoje.

Kaip senovėje kariaujan-
tiems būriams vėliava buvo
ženklas, kur jiems reikia lai-
kytis, kad priešas jų neišsklai-
dytų, taip dabar tautos vėlia-
va yra ženklas, kad tauta nori
gyvuoti, nenori iškrikti, nori
būti vienybėje. Štai ką visiems
vėliava reiškia.

Lietuvos vėliava, Vytauto
Didžiojo laikais buvo visa rau-
donos spalvos. Dabar ji yra
trijų spalvų: geltonos, žalios ir
raudonos.

Geltona spalva reiškia Lie-
tuvos geltonuojančius javų
laukus, geltonais gėlių žiedais
pasipuošusias pievas, geltonais
žiedais žydinčias rūtas. Be to,
geltona spalva primena, kad
lietuvius per ilgus amžius yra
daug kas apvylęs.

Žalia spalva reiškia viltį. Vi-
si tikisi gražios ateities. Be
to, ji dar primena, kad Lietu-
va yra didelių miškų, gražių
pievų ir žalių rūtų kraštas.

Raudona spalva reiškia meilę:
lietuviai yra geros širdies
žmonės — myli Dievą, tėvynę
ir visus žmones. Be to, raudona
spalva primena, kad ginant
savo tėvynę, pralieta daug
kraujo.

Kiekviena vėliava yra bran-
gi. Ją ne bet kur galima nešti
ar dėti. Kada einam į kokias
iškilmes ar nešamės vėliavė-
les, turime neužmiršti, kad ne-
šamės su savim visos tautos
ženklą.

Padorus žmogus, sutikęs
gatvėje iškilmingai su tautos
vėliava einančius žmones, vi-
sados nusiima kepurę ir pa-
gerbia vėliavą.

Paminklas pirmam už Lietuvos Nepriklausomybę žuvusiam savanoriui Lukšiui. Jis krito už Laisvę 1919 m. vasario 7 d. Paminklas yra prie Kedainių.

Ar tai pajėgsim?

Tarp mūsų ir mumyse
grumiasi dvejopos jėgos.
Iš vienos pusės aplinky-
bės mus dusina. Atitrū-
kę nuo ilgų nepriteklių,
puolamės kalti skatiką,
kad nereiktų drebėti vėl
dėl duonos kėsnio ir skar-
malo, net užmiršdami in-
dėlių bendram reikalui.
Vasario 16 proga šventai
jaudinamės dėl tėvynės
kančių ir kalbame apie
jos vadavimą. Bet, nusi-
vilkę dieninę nuotaiką,
neretai pro pirštus pa-
žiūrime, kad vaikai pra-
deda lietuviškai nebekal-
bėti, kad bažnyčioje nu-
tilo lietuviškas žodis.

Tai padaras tos jėgos,
kuri kaip liūnas traukia
mus ir smaigia.

Iš kitos pusės — juk
čia, tremtyje, mūsų kul-
tūrinis gyvenimas pra-
žydo tokiais žiedais, ko-
kių ir Lietuvoje nedaug
esame turėję. Muzikiniai
ansambliai, mokyklos,
spauda, literatūra tiesės
visom jėgom. Juk čia lie-
tuviai su kitais pabaltie-
čiais moraliai taip pre-
zentavosi, kad jiems buvo
suteiktos net emigracijos
pirmenybės. Juk čia kad-
rai akademikų veržiasi į
pasaulinio masto žmo-
nes. Šimtai intelektualų
revoliucionieriškai skal-
do nutautimo kevalą,

kad išvaduotų ir atgai-
vintų emigrantuose lie-
tuvišką dvasią. Ateina
gandai, kad ne prieš vie-
ną jų net ranka buvo pa-
kelta. Bet tuo nei jiems,
nei kitiems lūpų neuž-
čiaups. Tik paliks gėdos
dėmę, kuri degina tuos,
kurie ranką prieš lietu-
vybę gaivintojus pakėlė,
ir tuos, kurie žodžiu, ar
pataikaujančiu tylėjimu
juos pakurstė.

Ištesėti iki laiko!

Tie reiškiniai rodo,
kad yra antroji jėga, ku-
ri išlaikė iš tėvynės at-
neštus diegus gyvus,
sveikus, dinamiškus. Jie
čia nesuglebo, jiems
tremtis kaip karštas
vanduo ant nuskintų žie-
dų: nuo jo ilgiau žiedų
grožį išlaiko. Tačiau at-
plėšta šaka ar žiedas
taip klesti neilgai, jei ji
neprigydoma prie kamie-
no, kuris šaknis turi ilei-
dęs į savo žemę. Emigra-
cija ir yra pajėgi tada,
kai ji turi savo "metro-
poliją", iš kurios semias
naujų jėgų. Ateis laikas,
kai lietuvių emigracija
vėl atgaus tą savo užnu-
garį. Šiandien turim na-
grindo daugiau nei bet
kada tikėti, kad tas lai-
kas artėja. Dėl to tvirtė-
ja ir viltis, kad tremti-
niai ir senieji emigrantai
ištesės iki to laiko jiems
skirtą misiją.

MALDA UŽ TĖVYNĖS LAISVĘ

Jau 10 metų kai mūsų tautai išplėsta nepriklausomybė. Lygiai 10 metų sueina Tėvynės laisvės maldai, kuri čia spausdinama. Ją parašė vienas lietuvis kunigas tremtinys Berlyne 1941 m. Tų metų Vasario 16-tos minėjime Humbolto salėj ši malda pirmą kartą buvo iškilmingai perskaityta. Po to ji pateko į maldaknyges ir paplito ne tik Lietuvoje, bet ir kituose kraštuose, kur tik buvo lietuvių. Per 10 pavergimo metų jos žodžiai skamba per lietuviškas pamaldas. Kaip tvirtina pasiekę gyvi liūdininkai, ji dažnai kalbama ir Lietuvos partizanų.

Dieve, kuris leidai tautas ir įdiegei joms laisvės troškimą, gražink, prašome Tave, ir mūsų Tėvynei laisvės dienas. Tegu tie bandymai, kuriuos Tu skyrei mūsų šaliai, nebūna jos pražūčiai, bet greitesniam jos prisikėlimui ir didesnei jos dvasinei gerovei.

Laimink, Viešpatie, mus, kurie priversti buvome palikti savo gimtąją žemę. Duok mums jėgų ryžtingai pakelti sunkią tremtinio dalį. Padaryk, kad visi mes liktume ištikimi savo Tėvynei ir grįžtume į ją, nešdami naują atgimimo ugnį.

Sąusk, Viešpatie, išminties ir stiprybės dvasios tiems, kurie dirba mūsų tautai ir aukojasi jos labui. Padėk savo tėviška meile ir globa pasilikusiems Tėvyne mūsų broliams ir sesėms. Stiprink dėl Tavo vardo ir tautos laisvės kenčiančius, guosk liūdinčius ir nuskriaustuosius. Amžiną šviesą suteik, Viešpatie, tiems, kurie jau yra mirę kovos lauke.

Švenčiausioji Mergele Marija, Aušros Vartų Gailėtingumo Motina, pavesk savo dieviškajam Sūnui Jėzui Kristui mūsų Lietuvą, kuri taip nuosirdžiai Tave myli ir garbina. Neleisk, kad Tavo Sūnaus vardas būtų išrautas iš lietuvių širdies.

Šventasis Kazimieras, mūsų tautos Globėjau, vadovauk mūsų kovai dėl laisvės, kaip kitados stebuklingu būdu kad vadovai mūsų tėvams.

Per Kristų, mūsų Viešpatį, kurį tiki, išpažįsta ir myli kiekvienas taurus lietuvis. Amen.

GELEŽINIS VILKAS VĖL SUSTAUGIA

Po šiaudinių Lietuvos stogu, ilgos nelaisvės apdraskytu, buvo išlikusi kaitri savojo krašto meilė, nepamirėta ir su "Aušra" atgimusi žila ir garbinga praeitis ir gyvai pabudusi, nebeužslopinama tautinė sąmonė. Buvo visa tai, kas tautą sudaro, kas ją nelaisvėje išsaugo ir kas nesulaikomai stiepiasi į laisvę, nepriklausomą gyvenimą.

Didžiajam Karui kilus, buvo atėjęs metas, kuris teikė mums vilties išsivaduoti. Mes galėjome nusimesti verginės pakuos dabar arba niekada. Mes turėjome teisę, žmonėms įgimtą, pasiremti laisvės bei lygybės principais, kuriuos priminė pasauliui JAV prezidentas Woodrow Wilsonas, tačiau galėjome pasikliauti tik patys savimi. Nevisi norėjo pripažinti mums teisę laisvai gyventi, o ypač tie, kas buvo bent kada įkėlę koją į Lietuvos žemę arba dar slampinę po ją čerskindamas ginklu. Vokiškas imperializmas, pakeitęs rusišką, nenorėjo paleisti mus iš savo geležinių rankų.

Tad aštuonioliktieji metai, kai Didysis Karas linko prie pabaigos, lietuvių tautai neteikė dar daug vilties. Visas Europos dangus buvo dar parako dūmais apmiglęs, o Rusijos imperija nusklendęs revoliucijos siaurmas nuviliojo vokiečius toliau į rytus, kurių jie taip godžiai alko. Vokiečių godumas laikė tvirtai apglėbęs ir visą Lietuvą. Nors Vilniuje jau buvo

Lietuvos Taryba, atstovavusi tautos valią ir siekusi laisvės, bet vokiečių ji sutarė, kad išeitis tebuvo viena: skelbti Lietuvą visiškai nepriklausoma ir demokratine valstybe.

Skelbdama šį Vasario 16 aktą Lietuvos Taryba nebuvo visai tikra, kad jis ja buvo mums kaišiojama: ne su lenkais, tai su vokiečiais. Lietuvos Taryboje buvo dėl to daug prisikivirčyta ir prisibarta. Nuomonių skirtumai vienu metu Tarybą buvo net suskalde. Tačiau 1918 metų vasario mėn. pradžioje visi buvo tampoma, kaip už pavardžio. Įgrįsiai buvo siūloma lietuvių tautą prisiliesti prie Vokietijos. Vis ta nelemta uni-bus istoriškai. Buvo išreikšta lietuvių tautos valia ir ištartas žodis, kuris atitiko jos siekimus, bet ar bus įmanoma juos realizuoti taip, kaip surašyta? Tai priklausė dar nuo daugelio veiksnių, kurie galėjo jį pakeisti arba visai panaikinti. Bet su Vasario 16 dienos aktu to neatsitiko. Jis tapo istoriniu nutarimu ir Nepriklausomos Lietuvos pagrindu.

Vasario 16 nutartis buvo paskelbta prie pat Gedimino Kaimo. Šiandien mums tai atrodo simboliška. Vasario 16 deklaracija nuskardėjo po visą pasaulį, kaip koks Geležinio Vilko staugesys, kuris dabar nenutilsta. Geležinis Vilkas vėl sukalbės dantis, kai tik ateis tam skirta diena. S.

BALTIMORĖS ŽINIOS

Vasario 16-tąjį — Lietuvos Nepriklausomybės šventės dieną

Nors Lietuvos nepriklausomybės komunistinės Rusijos buvo užgniauzta 1940 m. kraštas okupuotas, bet jos 33-čią metų sukaktį minėsime. Ta proga Maryland'o gubernatorius ir Baltimorės meras išleido proklamaciją, paskelbdami vasario 16 d. Lietuvos Respublikos Dieną.

Baltimorės Lietuvių Draugijų Taryba vasario 16 d. 7 vakare Lietuvių svetainės didžiojoje salėje rengia Lietuvos Respublikos Dienos banketą, kuriame dalyvaus lietuviškoji Baltimorės visuomenė ir aukštieji miesto ir štelio pareigūnai. Bus pasakyta svarbių politinių kalbų.

Sekmadienį, vasario 18 d., bus Vasario 16 minėjimas. Šv. Alfonso bažnyčioje 11 val. iškilmingos šv. Mišios už Lietuvą ir už jos laisvę žuvusius. Pamaldosose organizuotai dalyvaus su savo vėliavomis Amerikos Lietuvių Legionierių Postas, Moterų skyrius, Amerikos Lietuvių karių motinos ir šv. Alfonso skautai. Tremtiniai skautai per lietuvišką radio valandėlę išpildys šventei pritaiktą patriotinį montažą "I laisvę". Lietuvių Tremtinių D-ja 6:30 val. vakare Lietuvių svetainės didžiojoje salėje rengia iškilmingą šven-

tės minėjimą. Bus paskaita, koncertas ir kita. Įėjimas be mokesčio.

Visi Baltimorės lietuviai prašomi savo asmeniškai reikaliukus atidėti ir dalyvauti šv. Mišiose už Lietuvą, pasiklausyti lietuviškos transliacijos ir dalyvauti vakariniame minėjime. Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventę paminėkime šūkiu — Tautos reikalas — mūsų visų reikalas.

Sunkiai serga

Šiuo metu Baltimorės lietuvių bendruomenėje sunkiai serga šie asmenys: Antanas Mažeika, Felicija Cesonienė, Veronika Pugevičienė, Juozas Kudirka, Jonas Černiauskas, Ona Zolynienė, Valerija Zulienė, Ursulė Radzevičienė, Juozas Matulevičius, Kazys Akelaitis ir Vincas Tamošauskas. Dar keliolika asmenų yra lengviau susirgusių.

Aukos misijoms

Šv. Alfonso bažnyčioje peritą sekmadienį buvo renkamos aukos misijų reikalams tarp juodukų ir indijonų Amerikoje. Jų yra per 13 milijonų, ir visi labai neturtingi. Juodukų ir indijonų tarpe daugiausia dirba tėvai juodaiečiai, pranciškonai, benediktinai ir kitos brolijos bei seserijos.

Parapijiečiams, parėmusiems misijų darbą aukomis, klebonas d-ras Mendelis ir misijonieriai dėkoja ir juos atminis savo maldose.

Artėja didelės iškilmės

Baltimorės naujakūrai yra nusistatę pagerbti vietos arkivyskupą ir jam pareikšti padėką už didelę tremtinių globą, vykdytą jo rūpesčiu per NCWC organizaciją. Ta

BE SVEIKATOS SVETIMUOSE KRAŠTUOSE

Nepriklausomybės karui pasibaigus, visam amžui pasiliko invalidais 155 savanoriai. Jie nedelsdami sudarė Lietuvos Karo Invalidų sąjungą. Tačiau laikui bėgant, įvykiams kaitaliojantis, šitų gyvų, Lietuvos nepriklausomybės karo, paminklų beliko vos keliolika. Tai yra mirštantys draugai, nes narių kiekis tolydžiai mažėja.

Po 22-jų laimingų nepriklausomo gyvenimo metų vėl aptemo laisvos Lietuvos dangus. Vergijos rėžiniai sukaustė laisvę mylinčią lietuvių tautą. Iki šiol baisesi Cingis Chano ainiai — bolševikai spėjo išnaikinti, apytikriai, pusę tautos. Jau dešimt metų, kaip kencia Lietuva ir laukia išvadavimo.

Lietuvos karo invalidai ne-

PASIRODYKIME VIENINGI TĖVYNĖS REIKALĄ

New Haven, Conn.

Sekmadienį, vasario 18 d., 10 val. rytą šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje bus atnašaujamos šv. Mišios žuvusiųjų už tėvynės laisvę bei už nukankintųjų tėvynę vėles. Tai dienai pritaikintą pamokslą pasakys kleb. kun. A. E. Gradeckas. Šv. Kazimiero parapijos choras ruošiasi su giesmėmis tai dienai.

Lietuviai, lietuvaits, visi be išimties rinkimės išklausti šv. Mišių ir susikaupę savo maldose prisiminkim visus žuvusius, nukankintus ir dabar kankinamus brolius ir seses tėvynėje; prašykim mūsų tautai laisvės ir visam pasauliui taikos.

3-čią val. po pietų parapijos svetainėje įvyks iškilmingas minėjimas. Ruošiamas turiniginis meninis programa, kurią

proga Jo Ekselencija lankysis šv. Alfonso bažnyčioje, kur tremtiniai, dalyvaujant šv. Mišiose, galės pasimelsti Jo intencijai ir per savo atstovus pareikšti padėką. Smulki programa bus nustatyta artimiausiu laiku specialios Komisijos, kuri, vadovaujant kun. P. Patlabai, kruopščiai dirba. Laiko liko nedaug, nes iškilmės numatytos šv. Kazimiero Lietuvos Globėjo, šventėje, t. y. kovo 4 d. (Nukelta į 7-tą pusl.)

panoro likti pavergtoji Tėvynė ir būti žiaurių mongolų, vergais. Jie išėjo be sveikatos ir nesveikatingus kraštus, kad galėtų tęsti Lietuvos laisvinimo kovą. Šiuo metu L. K. I. savo centrą perkėlė laisvon Amerikon. Apie tai buvo rašyta lietuvių spaudoje. Valdysba gauna daug jaudinančių laišku — kreipiasi laisvų invalidai ir prašo dažniausia medžiaginės pagalbos. Jie ta teisę, atrodo, turi, nes paaukojo savo krašto laisvei sveikatą. Neturėtume tylėti. Būti žiauru praeiti pro šalį ir nematyti "gyvųjų Lietuvos nepriklausomybės paminklų" tragedijos. Yra tokių, kurie be protezų negali vaikščioti. Vienas tokių Vl. Janušauskas yra ir Amerikon atvažiuavęs. Jis yra praradęs abi iki kelių kojas. Jam protezus įsigyti

kaštuoja net \$467.00. Yra panašių reikalų ir daugiau.

Besiartinant Vasario 16 d. Tautos šventei, visi organizatoriai ir visuomenininkai nuoširdžiai prašom prisiminti gretą žuvusiųjų už Tėvų šalies laisvę ir likusių gyvų "Lietuvos nepriklausomybės paminklų", kurie Tėvynei pašaukus, paaukojo sveikatą, kad Lietuva būtų laisva. Jie dabar be globos blakšomi svetimam pasauliui nusiminę ir savo tautiečių pamiršti.

Būtų laikas prisiminti tuos, kurie iškovoję Lietuvai laisvę. Vasario 16 d. minėjimo metu ar kuria kita proga, prisiminkime Lietuvos laisvės kovų invalidus ir parinkime protezus įsigyti aukų. Parodytume savo aukštą tautinį susipratimą. Tai būtų kilnu, gražu ir patriotiška, jeigu tragiškoje būklėje atsidūrusių tautiečių — laisvės kovų invalidų — nepaliktume likimo valiai. Tik pagalvokime ir prisiminkime, jog ir sveiki vyrai atsidūrę naujose kūrmosi sąlygose sunkiai vargsta iki prasmūša. Ką ir bekalbėti apie invalidus.

Broliai ir sesės, būkime gailėtingi. Ir mes manome, jog tautos veteranų balsas tikrai bus išgirstas ir susilauks atsiliepimo, bent, kad galima būtų nupirkti Vl. Janušauskui protezus ir kitiems padėti.

Taigi broliai ir sesutės lietuviai laikykim kiekvienas svarbia pareiga minėjime dalyvauti ir parodykim, kad esam vieningi kovoje dėl tėvynės išlaisvinimo. M.

Minėsime Vasario 16

Bridgeport, Conn.

Šį šeštadienį minėsime 33-jų m. Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventę. Minėjimas įvyks parapijos svetainėje, 7 val. vakare. Už įėjimą nieko nebus imama, tad visus kviečiam į šią šventę atsilankyti. Muzikalinę programą išpildys parapijos choras ir choristai bei solistai, kurie padainuos. Jauni lietuviai pasoks tautiškus šokus ir pasakys eilėraščius. Kalbėtojais yra miesto mayoras, p. J. Tysliava, p. H. Blazas ir parapijos kunigai.

Rytmetį vasario 16 bažnyčioje atnašaujamos iškilmingos šv. mišios už visus žuvusius karius lietuvius ir lietuvius amerikiečius.

VILNIAU, KUR TAVO SPINDULIAI

Kaip piligrimai mūsų mintys keliauja į senųjų miestą, į Vilnių, kurį išaugino mūsų kūryba ir kančia. Keliauja ten nusi-lenkti šventom relikvijom, Aušros Vartam, šv. Kazimiero karstui, kunigaikščių ir karalių sostui, tom bažnyčiom, kur sumigo laikas senuose paminkluose.

Ten kyla bokštai kaip mūsų svajonės, kaip dainos, amžinos, nuostabios, ištryškiosios iš lietuvių sielos. Stebuklingos rankos statė šiuos bokštus, kad vakare ten žaistų vėjas, kad skambintų mums ilgesingas melodijas.

Mes girdime jų balsą pro laiko ūkanas. Niekas nenuslopins jų, nes tai mūsų sielos dainos ir ilgesys.

Mūsų žingsniai sustoja ten senoje gatvėje, kur virš vartų liūdnei žiūri Marijos akys. Ten, Aušros Vartuose, gaudžia vargonai taip graudžiai, taip ilgesingai. Atrodo, kad mūsų žemė ten verkty, dejuotų sopulingo skundo balsais, kad daug vargo jai tenka iškentėti, kad daug nešvėtų ir purvinių kojų vaikšto šventa gatve, mindamos mūsų senas tradicijas. Kaip nekuždės lūpos ten maldų, nes ir mūsų širdis pilna liūdesio, paniekinta ir numesta didžiulio pasaulio keliuose.

Ten, Pilies gatvėje, tarp kuklių statulėlių ir kolonų įmūryta lenta. Ji skelbia, kad čia 1918 metais vasario 16 d. buvo paskelbta mūsų nepriklausomybė. Kadaiše ten žydėjo gėlės ir puoše vainikai, dabar šaltas rytų vėjas žeria dulkes ir nori visą užpilti, bet mūsų širdžių jis negalės užžerti, nes per daug pamilome Vilnių, per daug supratome, kas yra laisvė.

Iš senų mūrų, rūmų, bažnyčių, iš gatvelių, kurios miega, slėpdamos žingsnius, iš didelių vartų ten šaukte šaukia mūsų praeitis, nutekėję amžiai. Ten virš miesto iškilus sapnuoja Gedimino pilis, klausosi, ką kužda Vilnelė ir Neris. Iškilaujai ir, rodos, girdi, kaip eina ten sargybos, kaip atsisaukia trimitai šventragio slėnyje. Jie šaukia mūs kūrybai ir darbui, nenuilstamam ryžtui.

Vilnius savo herbe įsirašė šv. Kristoforą, tartum žiedu, žuodamas save, kad daug reikės perbristi vargo upių, kad jis, kaip tas šventasis, ant savo pečių neša Lietuvą.

Ir mes, viso pasaulio piligrimai, susėdę prie neramių upių, dairomės, iš kur ateis anas gerasis šventasis ir paims mus iš vargo. Kada ateis meilė ir gėris ir verkiantiems nušluostys ašaras, vargšam sugydys žaizdas ir nukriauštosius išaukštins? Kada prikels mūsų vargo tėvynę naujai kūrybai ir džiaugsmui?

Tamsi ir gūdi mūsų naktis. Joje šaukiame: kur, Vilniau, tavo spinduliai, nušviešk mus, kad mes nepaklystume ir išlaikytume ištikimybę tau ir Lietuvai?!

P.

Ruošiamės atžymėti Vasario 16

New Britain, Conn.

Šį sekmadienį New Britainiečiai ruošiasi iškilmingai atžymėti Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventę. Taigi vas. 18 d. 11 val. rytą šv. Andriejaus bažnyčioje šv. Mišias parapijos kunigai, atnašaus už žuvusius dėl Lietuvos Nepriklausomybės. Šv.

Mišiose dalyvaus lietuvių legijono Stasio Ryž 4-tas postas ir jo rėmėjos auxiliary savo uniformose ir su vėliavomis.

Taip pat 10:30 val. rytą bus įdomi programa per vietinę W.K.N.B. radio "stotį". Kviečiami visi apylinkės lietuviai tos programos pasiklausyti, ypač kurie negalės dalyvauti bažnyčioje.

2 val. p. p. įvyks graži programa Lietuvių dr-jos salėje, 354 Park St. Programa susideda iš dainų, kalbų, eilių bei vaidinimo. Dainų dalį išpildys šv. Cecilijos choras, vadovaujamas prof. V. Marijošaus. Kalbės parapijos kunigai, miesto mayoras ir prof. Antanas Bendorius iš Brooklyn. Bus suvaidinta scenos veikalelis Lietuvos partizanai. Vaidins iš tremties atvykusiųjų jaunimo grupę, kuri jau ne kartą sužavėjo ne tik New Britain lietuvių publiką, bet ir svetimaucius.

Rengimo komitetas kviečia visus programoje salėje ir šv. Mišių aukoj bažnyčioje dalyvauti ir bendrai prašyti Visagali laisvės savo brangiai tėvynei Lietuvai ir pasimelsti už garbingai žuvusius brolius ir seses dėl Tėvynės laisvės.

VL. SAURIMAS.

B. M.

Visus lietuviškus laikraščius prašome šią iniciatyvą paremti, o šį straipsnį, kaip atsisaukimą, perspausdinti.

Lietuvos nepriklausomybės kovų invalidų draugijos valdybą dabar sudaro: Bronius Tvarkūnas — pirmininkas, Kiaunė — vice pirmininkas, Kazys Dobilas — sekretorius, Eigelis, — narys. Aukos siųsti adresu: Mr. Br. Tvarkūnas, 454 North Marshall Street, Philadelphia 23, Pa.

Lietuvos raiteliai

Geriausia vaikams dovana — vaikų mėnesinis žurnalas

Kaina: Amerikoje \$3.00; kitur — \$3.50
Pilnius ir užsakyms siųskite:
EGLUTĖ, P. O. Box 22,
Montello Station, Brockton 68, Mass.

Tiesos Triumfo belaukiant

Vasario 16 d. mintys

JONAS KUZMICKIS

Girios užėmė ten, minėjo
praeities laikus,
kad lietuvius netikėjo,
jog belaisvis bus.

Maironis

LIETUVA, atsidūrusi žiaurios okupacijos naguose, pergyvena turtum aną Vaizgantą aprašytą žiemą:

"Aimanuoja Piliečiai, kad visi jų reikalai sustojo, lyg ir juos šiaurės vėjas būtų sukaustęs surakines.

Atgudus žmonės nuo darbų, nebemokėjo jų dirbti, ir nebe- padirbo. Nebeliko nei geidulių, nieko nebeįsivaizdė. Vaikščiojo lyg lokiai žiemos metu; apsisblausę, labai tai man; savo letenos, anot to, nepa- žįstami" (Pragiedruliai, I, 14 psl.).

Kai savas kraštas sunkiai neša vos bepakeliamą našta, ir jos vaikų sielą slėgia sunkus slogutis. Kartais net pa- prasto entuziazmo dirbti ne- belieka.

Dar sunkesnė našta spau- džia pečius tų, kurie liko sau- goti tėvų kapus, nes jiems nebeleidžiama net savam krašte amžino poilsio atgulti.

Kova dėl gyvybės

Labiausiai žmogus brangi- ną savo gyvybę.

KLAIPĖDOS SVITURYS

Už Klaipėdos laisvę

JONAS BUDRYS

Kitą rytą ir vėl komisijos posėdis. Atėjęs radau didelį susirinkimą, kuriame buvo pulkininkas Trousson ir Lietuvos nepaprastasis pasiuntinys Antanas Smetona su Antanu Merkiu, Gelbėjimo Komiteto kai- kurie nariai ir Erdmonas Simonaitis. Komisija jau nekalbėjo apie išėjimą iš miesto, lyg tokio klausimo ir nebūtų buvę. Jau pats faktas, kad į šį posėdį bu- vo pakviestas Lietuvos atstovas drauge su sukilė- liais rodė, kad pučia kiti vėjai. Jau Lietuvos atstovas buvo prašytas komisijos padėti jiems paveikti suki- lėlius, kad būtų nuolaidesni ir nesunkintų padėties. Apeliavo į sukilėlių lietuvišką patriotizmą. Vieno pa- reikalavo: asmenys stovintieji dabar priešaky direk- torijos, pirmininkas Erdmonas Simonaitis ir Budrys turį pasitraukti.

Pagaliau prieita prie kariuomenės. Ji turi būti paleista, bet komisija sudarysianti policijos jėgas iš kelių šimtų žmonių, kurių sąstata galės įeiti ir su- kilimo dalyviai. Principe, didelių ginčų nebuvo. Ne vardas buvo svarbu, bet skaičiuje. Komisija tuo klausimu kreipėsi į Lietuvos atstovą. Smetona atsakė: "Aš čia neturiu žodžio, kalbėkitės su armijos va- du". Tuomet Clinchant pasisibždėjęs su kitais ir pulkininku Trousson, kreipėsi į mane:

"Kiek Jūs turite žmonių?"

"Jį tą klausimą aš negaliu atsakyti."

"Bet apytikriai? Desimtis tūkstančių?"

Martynas Jankus įsimašė:

"Apie dvidešimtis tūkstančių."

Pirmininkas ir vėl pasisibždėjo su pulkininku Trousson ir jau pulkininkas tarė man:

"Mūsų žiniomis apie aštuoni tūkstančiai".

Arą, visų arų arą, ir lesino ji geriausiais lesalais ir girdė tyru šaltinio vandenėliu. Bet negėrė, nesėdė nieko Aras, tik daužėsi į narvo sienas, draskė vielas nagais, laužė snapu, musė sparnais..."

Mūsų dalia be Tėvynės — kaip to Aro be laisvės: mes be jokio galiosčio paliekame net sunkiai išgytas svietimas pastoges, kad keliautume to- liau, nes be Tėvynės nėra nei laimės, nei ramybės.

Mūsų pareiga — ištverti

Kai moderniško karo lauke kovoja karys, jam tenka pa- kelti ne tik nepatogumus, ne tik patrankų ir lėktuvų pavo- jus, bet ir klaidinančią priešo propagandą. Priešas visų pir- ma nori jam įkalbėti, kad jo kova neturi nei tikslo, nei prasmės.

Geoffrey Bourne laiške apie komunizmą skelbia, kad ko- munizmas dažnai laimi dėl dviejų priežasčių: a) jis psi- chiniai įtikina, jog jo skelbia- mas melas esąs tikra tiesa ir b) jis apgaubia įtikina ar tiksliau — įteigia, jog prole- tarijato diktatūra — tai pas- kutinis žmonijos laimėjimas.

Sitų dviejų komunizmo ko- vos ginklų parakas jaučia-

mas ir vakarų pasaulyje. Kiekviena žinia apie teismo bylas už geležinės uždangos taip suredaguojama, kad va- karietis tikėtų, jog ten la- biausiai rūpinamasi liaudies gerove ir kiekvienas baudžia- mas, jei tai gerovei kenkia.

Antra vertus, ar tame pro- pagandos popierizme, kuriuo ilgą laiką buvo užtvindomi tremtiniai, nebuvo skelbiama, jog tik tarybinėje Lietuvoje geriausiai gyventi, kai tuo tarpu Amerikoje, Kanadoje, Australijoje ar Anglijoje — vergo likimas?!

Ar reikia kalbėti, kad mūsų pareiga, kaip ir to kario karo lauke, — ištverti. Tiek išvar- gus, tiek iškentėjus, tiek pa- vojų pergyvenus, — nedera palūžti, kaip tam Anglijos lietuviui, kuris ir psichiniai sunegalavo, ir galų gale pasi- ieškojo okupanto atstovą Lon- done ir paprašė bilieto į... Si- birą.

Kelrodis — Tėvynės meilė

Esti juodų valandų kiekvie- no žmogaus gyvenime. Kitas nepernėša, — griebiasi net sa- vižudystės. Tačiau užtenka sukąsti dantis, įtempti visą valią ir nugalėti akimirkos silpnę: žmogaus gyvenimas yra vertesnis už įvairias ne- sekmes ir suklupimus.

Gyvename juodą Tėvynės Lietuvos nelaisvės laikotarpį. Kaip kraupus slogutis, ta ne- laimė mus alina, kankina. Mes net ligoje kartais esame nepatvarūs, norėdami kartoti anos senos lietuviškos gulinčios ligoninės, siaubingus žo- džius:

— Dieve mano, o gal reikės svetur numirti? O gal jau ne- pamatysiu Lietuvos?

Žydų tautą tyruose vedė ne tik vadas Moze, bet ir ugnies stulpas. Jis, kaip koks dyku- mos balsas, šaukė šaukė, kad sunki kėlionė turi savo tikslą, patį didžiausią išrinktosios tautos tikslą.

Tas ugnies stulpas tremti- niui ar išeiviui — Tėvynės meilė. Ji, ta Tėvynės Lietu- vos meilė, palaiko mus svi- muose kraštuose; ji suburia mus susirinkimuose, bažny- ciose, net pramogų salėje; ji laiko plunksną rašytojo ran-

LEGENDA APIE SV. KRISTUPĄ

Labai senai vienoje žė- mėje gyvenęs galiūnas — milžinas. Jis buvęs labai stiprus ir norėjęs tar- nauti tik tam, kas yra galingiausias stipriaus- sias. Tad iškelavo pas vieną karalių ir jam il- gai tarnavo.

Kartą jis pastebėjo, kad karalius bijo velnio. — Na, jei karalius bi- jo velnio, tai, matyt, šis stipresnis už karalių. Tad, eisiu tarnauti vel- niui...

Velnio ilgai ieškoti ne- reikėjo. Jis tuoj pas mil- žiną atėjo, nes norėjo pražudyti jo sielą. Milži- nas nuėjo su velniu ir iš- tikimai jam tarnavo, jo klausė.

Kartą velnias su milži- nuėjo šalia kryžiaus, ant kurio kabėjo nukry- žiuotas Jėzus. Velnias pabugęs nudūmė šalin.

— A! — pamanė milži- nas, — tur būt Kristus galingesnis už velnią, jei jis Jį labai bijo.

Milžinas metė vaikščio- jęs su velniu ir nuėjo. Dievo ieškoti.

Ilgai jis vaikščiojo, ieškojo, bet Dievo surasti negalėjo. Galų gale beveik išdėmęs užklydo dykumon ir susitiko pamaldų žilą senelį — atsiskyrėlį. Mil- žinas klausinėjo senelio, ar jis

koje, pieštuką redaktorių del- ne, smuiką ar pianiną muziko pirštuose; ji, Tėvynės meilė, suaukia vaikus į vargo mo- kyklas, dainininkus į sales, klausytojus į auditorijas...

Tėvynės meilė nutrina kas- dienybės dulkes nuo kito lie- tuvio veido, kad, nepaisydami įsitikinimų skirtumo, galėtu- me vieningai dirbti Lietuvos laisvei.

Ji paragina vieną kitą cen- tą iš kišenės ištraukti, kad būtų kalami laisvės kovos ginklai: Tautos Fondas, laik- raščiai, Lietuvių Namai, sa- vos spaustuovės, bažnyčios, mokyklos.

Ji privertė mus pamiršti vargą, nemalonumus, sunkia tremtį, nes ten, priekyje, švie- čia Laisvės saulė.

(Nukelta į 6-tą pusl.)

SV. KRISTUPAS

VILNIAUS HERBAS ("Zvaigždė")

žinas, kur yra Dievas. Šis ir papasakojo jam apie Viešpatį, galingiausią dangaus ir žemės Karalių. Ir milžinas pažino Dievą.

Pažinęs Dievą, milžinas ilgai atgailavo, karštai meldėsi už nuodėmes, kurias padarė be- klaidžiodamas. O kadangi jis buvo nepaprastai stiprus, tai atsiskyrėlis liepė jam tarnauti žmonėms.

— Žiūrėk, mano sūnau, — ta- rė kartą senelis, — netoli teka srauni upė, per kurią nėra til- to. Taigi tu nešioi keleivius iš vieno kranto antran.

Milžinas paklausė atsiskyrė- lio. Išsilaužęs didžiulę lazda, nuėjo prie upės ir ėmė per ją nešioti žmones. Ir daug žmonių jis pernešė per upelį ant savo stiprių placių pečių.

Kartą prie upės atėjo nedi- delis, bet labai gražus vaikelis ir paprašė milžiną pernešti jį per sraunų vandenį. Milžinas pasisodino vaikutį ant pečių ir ėmė bristi. Nors ir mažas bu- vo vaikelis, tačiau buvo labai

sunkus. Pernešęs jį ir pasta- tęs ant žemės, milžinas tarė:

— Jau daug žmonių perne- šiau per šią upę, nešiojau daug suaugusių ir didelių vyrų, bet nė vienas jų nebuvo toks sun- kus, kaip tu, vaikelis.

— Nieko nuostabaus!! — at- sakė vaikutis. — Aš nešu vi- sos žmonijos visas nuodėmes...

Tai taręs, vaikutis liepė įsmeigti žemės sausą lazda, kuria brisdamas per upę mil- žinas pasiremdavo, ir išnyko, dingo. O įsmeigtoji lazda tuo- jau sužaliavo ir pasipuošė gra- žiais žiedais.

Dabar milžinas suprato, kad tas vaikutis, kurį jis nešė ant savo pečių, buvo Kristus, dan- gaus ir žemės Karalius.

Milžinas tapo uoliausiu Kris- taus pasekėju, o žmonės ėmė jį vadinti Kristaus nešiotoju. Po kiek laiko jis žuvo už Kris- taus idėją kankinio mirtimi. Bažnyčia pripažino jį šventuo- ju.

Sv. Kristupas yra Gedimino sostinės — Vilniaus miesto ženklas.

Bernardas Brazdžionis

Atminimų miestas

Atminimuose žy dintis mieste, Su Nerim, su senais ažuolais, Su manim tu ir temstant ir brėkstant Dunksai liūdno benamio keliais.

Rūsčios supasi Nemuno bangos, Tartum kruvinas skundas širdy, Dengia dūmai ir žemę ir dangų, Ieska prieglaudos ir nerandi.

Laisvės pasaka — liepų alėja, Uostas, tiltai, Maironio namai, Pilie, mūrai, tiek amžių tylėje, Turgaus aikštės klegėje linksmiai.

Ir tu, Priskikimo bažnyčia, Ir jūs, rožės Muziejus sode — Kaip mažytė, begalo mažytė Tolumoj pasiklydus zvaigždė, —

Atminimuose likę man šviečiant Šutemoj ir aušros spindulius, Lyg varpų milžinų balsas kviečiat: — Atgalios, atgalios, atgalios!

1945. II. 12.

Prasidėjo tartinis dėl krašto valdžios. Dovo Zau- niaus kandidatūra į pirmininkus komisijos buvo at- mesta kaip gimusio Tilžėje. Viktoro Gailliaus kan- didatūra buvo aprobuota.

Vasario 15 d. įvyko naujos, legalės, Santarvės su- darytos Direktorijos iškilmingas įvesdinimas. Aš jau neegzistavęs, gavau komisijos pakvietimą ir buvau už stalo pasodintas šalia Petisnė.

Vasario 16 d., kuomet buvo gauta telegrama, kad Klaipėdos kraštas atiduodamas Lietuvai, aš gavau iš Kauno raštą, kad mano žinion perduodamos kaiku- rios Lietuvos kariuomenės dalys, stovinčios Klaipė- dos pasieny. Vasario 18-tą pas mane apsilankė majo- ras Rouge su laišku, kad prancūzų batalijonas, visa administracija ir Aliantų komisija ryt rytą apleis Klaipėdą.

Prancūzai džentelmeniškai pasielgė, nes majoras Rouge perspėjo mane, kad prie kareivinių yra sandė- lis, kuriame jie palieka 500 granatų. Tad perspėjo apie tai, kad neįvyktų nelaimių.

Jam išėjus tuoj paskambinau Kaunan ministeriui pirmininkui Ernestui Galvanauskui pranešdamas apie prancūzų išvykimą ir išsiskyrė pėstininkų batalijoną ir bateriją artilerijos iš Lietuvos pasienio atvykti į Klaipėdą. Panorėjome Lietuvos vėliavą pakelti iškil- mingai ir gyventojams tiek lietuviams, tiek vokie- čiams užimponuoti, tad ir vėl kreipiausi į Kauną, ar ne sutiks duoti man gusarus, nors eskadroną. Kaune suprato to momento reikšmę ir sekantį rytą buvo es- kadronas gusarų net su savo pulko orkestru.

Vasario 19 d. apie 2 valandą ant buv. Prefektūros namo iškilmingai pakelta Lietuvos trispalvė, Lietu- vos himną grojant ir savanorių pulkui bei pirmą kartą įžengusiems Lietuvos kariuomenės daliniams ginklų gerbiant.

Tūkstantinės minios gyventojų stebėjo tas iškil- mes. Po to, asistuojant Ed. Simonaičiui, Mart. Jan-

kui, naujai Direktorijai ir kitiems garbingiems veike- jams, priėmiam kariuomenės parada. Taip visų lietu- vių troškimas įsikūnijo!

Galas

Amerikos Lietuvių ŽIDINIUOSE

WORCESTERIO ŽINIOS

Šis numeris, specialiai skirtas Vasario 16 d. šventei paminėti, negalėjo sutalpinti visų gautų korespondencijų. Atrinktos tik tos, kurios rišasi su Vasario 16 d. Kitos bus atspausdintos antradienį. Dėl Vašingtono šventės kita savaitė tik tas vienas numeris ir bus išleistas. Jį gaus ir tie, kurie skaito tik penktadienių numerius. Be to, antradienio numerio "Kūrybos Priede" bus paminėtas poetas Faustas Kirša, kuriam sueina 60 m.

● Nekalto Prasidėjimo Sese-ry vienuolynui Putnam, Conn. neišvengiamai reikalinga koplyčia. Statybos komitetas, vadovaujamas Kun. Pr. Juro, kreipiasi į visus geros valios lietuvius padėti koplyčią pastatyti. Vajus bus vedamas per visus šiuos metus.

● L. Dambriūnas ir prof. V. Krėvė Philadelphiaje vasario 10 d. skaitė paskaitas temomis: Dambriūnas — Lietuvių kalbos bendrasis kursas, ir V. Krėvė — Lietuvos prozaiškai nepriklausomybės laikais.

● Pittsburghe prof. K. Pakšto pastangomis įsteigtas Vidurio Europos Federacijos Klubas, kurin įeina lietuviai, estai, ukrainiečiai, slovakai, vengrai. Klubui vadovauja jo steigėjas.

● Akrono, O., lietuviai Vasario 16 minėjo vasario 4 d. Programą išpildė svečiai iš Clevelando su "Čiurlionio" ansambliu.

● Tėv. L. Andriekus, O.F.M., vasario 12 pradėjo misijas, Cambridge, Mass.

● Adv. K. Jurgėla Fordhamo universitete rašo disertaciją apie Amerikos santykius su Baltijos valstybėmis.

● Kun. E. Statkus paskirtas vikaru į Beal City, Mich., parapiją Grand Rapids vyskupi-joj.

● Franw Lausche, Ohio valstybės gubernatorius paskelbė problemaciją, kuria ragina gyventojus paminėti Lietuvos Nepriklausomybės šventę — Vasario 16 d.

● Los Angeles mieste ir jo apylinkėse yra apie 4,000 lietuvių.

Visi į 16 Vasario minėjimą! Šį sekmadienį, vasario 18 d., Lietuvos Vyčių 116 kuopa ir Aušros Vartų parapija ruošia iškilmingą Vasario 16 minėjimą. Iškilnių pradžia — Aušros Vartų bažnyčioje. Už Lietuvą bus aukojamos dvejios šv. Mišios: 9:30 val. už Lietuvos išlaisvinimą ir 11 val. už žuvusius dėl Lietuvos laisvės.

4 val. po pietų įvyks Aušros Vartų parapijos salėje šios didžiosios lietuvių tautos su-kakties minėjimas. Išgirsime kalbą senatoriaus Harold D. Donahue, kuris maloniai sutiko savo atsilankymu pagerbti mūsų minėjimą.

Meninė programos dalis taip pat bus įdomi. Galėsime pasigėrėti Lietuvos Vyčių 116 kuopos choro dainomis ir tos pačios kuopos šokėjų pasiro-dymu. Mūsų minėjimą pajvai-rins Tremtinių Meno Mėgėjų ratelio seksteto (šešios daini-ninkės), okteto (aštuoni daini-ninkai) ir choro dainos. Jie padainuos Worcesterioje dar negirdėtų lietuviškų dainų. Jaunosios lietuvių pasakys keliolika eilėraščių. Žymus advokatas lietuvis A. Milleris pasiūlys priimti rezolucijas, kuriose išreikšime pasauliui savo reikalavimus.

Reikia tikėtis, kad mūsų kolonijos lietuviai gausiai atsilankys į Aušros Vartų bažnyčią pasimelsti už skaudžiai rusiškojo komunizmo kanki-namą Lietuvą, o paskui ir dalyvaus salėje minėjime.

Vyriausias visų iškilnių ● Kun. Pr. Jurui, žymiam lietuviškos knygos mylėtojui ir duosniam jos rėmėjui, šie-met birželio mėn. sueina 60 metų.

● Čiurlionio ansamblis dalyvavo Clevelande Tautų Festi-valyje. Prie ansamblio prisi-dėjo ir L. Vyčių 25-toji kp.

● G. Augaitytė, operos solis-tė, dainuoja Philadelphiajos radijofone vasario 16 d.

● Kons. dr. P. Daužvardžio pranešimu, Amerikoje yra 25,000 Lietuvos piliečių.

● S. Daukanto draugija Chi-cagoje likviduojama. Ji veikė 57 metus ir rūpinosi lietuviškų knygų leidimu. Dabar telikę tik 18 narių, tai nutarė likvi-duotis.

tvarkytojas yra energingas kun. Jonas Jutkevičius, visos Liet. Vyčių organizacijos Dvasios vadas.

Dvasinis atsinaujinimas Vasario mėn. 7 dieną Aušros Vartų bažnyčioje prasidėjo metinės rekolekcijos. Para-pijiečiai lankosi labai gausiai. Ypač daug klausytojų ir prie-musių šv. Sakramentus buvo sekmadienį, 11 vasario.

Rekolekcijoms vadovauja kun. A. Mažukna, MIC. Klau-sytojai džiaugiasi šio misijo-nieriaus nuosirdžiais ir iškal-bingais pamokslais.

Lietuvos Nepriklausomybės šventė Cleveland, Ohio

Amerikos Lietuvių Tarybos sk. sekm. vasario 18 d. Public Aud. "Little theatre" minės Lietuvos Nepriklausomybės šventę. Pradžią punktualiai 3 val. p.p. Kalbės prof. dr-as K. Pakštas. Meninę dalį progra-mos išpildys Čiurlioniečių An-samblis. Minėjime dalyvauja su ALT apie 20 organizacijų. Tad tikimasi gero pasisekimo. Visi nuosirdžiai prašomi ne-sivėluojant atsilankyti. Įėjimas be mokesčio. Valdyba.

ALT metinis susirinkimas įvyks trečiadienį, vasario 21, Lietuvių salėje 7:30 v. vak. Visi nariai prašomi atvykti. Draugijai atstovų atvykimas nebūtinas. Susirinkime įvyks: metinės veiklos apyskaita, valdybos rinkimas, tolesnio veikimo planas, einamieji rei-ka-lai.

Vasario 16 minėjimas Philadelphia, Pa.

Vasario 16 minėjimo iškil-mingas susirinkimas įvyks vasario mėn. 18 d. 2:30 val. po pietų Lietuvių Muzikalinio klubo didžioje salėje (Alle-gheny Ave.) su tai dienai pri-taikinta turininga programa.

Vasario 17 d. nuo 8 val. iki 9 val. vakaro per radijo stotį WHAT banga 134, tai yra ta-ja banga, kuria klausoma An-tanaičių lietuviško radio pus-valandžio, įvyks Vasario 16 minėjimo programa: kalbės buv. VLIKo atstovas dr. Br. Nemickas, direktorius Juozas Kavaliauskas ir kun. Dr. B. Šimkus; meninę dalį išpildys Lietuvos operos solistė Juzė Augaitytė, moterų ir vyrų ok-

tetai, vadovaujami L. Kauli-nio ir bus suvaidintas radijo vaizdelis "Lietuva gyva".

Kiekvieno lietuvių pareiga ne tik pačiam programoje dalyvauti, bet ir kitus paskatinti bei priminti, kad vasario 17 d. nuo 8 val. iki 9 val. va-karo išklaustų 16 Vasario minėjimo programą per radi-ją, o vasario 18 d. 2:30 val. po pietų dalyvautų iškilmin-game minėjimo susirinkime.

Lietuvi! Nepagaliek šios kuklios paslaugos lietuviškam reikalui; skleisk mintį, kad visi turim dalyvauti ten, kur yra Lietuvos laisvinimo reika-las.

VASARIO 16 Amsterdam, N. Y.

Gal pirmą kartą kolonijos istorijoje Amsterdamo lietu-viai taip iškilmingai minės Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventę. Prasidės vasario 25 d., šv. Kazimiero bažnyčioje iškilmingomis šv. mišiomis žuvusiųjų už Lietu-vos laisvę intencija. Vakare 3 val. Amerikos Lietuvių klubo salėje įvyks minėjimas.

Svarbiausiai minėjimo pro-gramos daliai išpildyti kviečia-mas iš New Yorko garsusis operos dainininkas Ip. Naura-gis, kuris yra dainavęs Vokie-tijoje, Anglijoje, Italijoje ir kitur operose. Svetimųjų spauda, rašydama apie Nau-ragi, neretai jį lygina su pa-saulio žymybe Šalipinu. Dar tik neseniai pasiekęs Dėdės Samo žemę, Nauragis jau pa-žįstamas iš savo 20-ties kon-certų ir platesnei Amerikos lietuvių visuomenei.

Šį solistą, apie kurį Ams-terdamo lietuviai žinojo tik iš laikraščių puslapių dabar turės progos pamatyti ir iš-girsti, atsilankę į minėjimą. Be abejo, šios retos progos niekas nepraleis. Tad tikima, kad Amerikos Lietuvių klubo salė netalpins žiūrovų.

Minėję programos dalyje pasirodys šv. Kazimiero para-pijos choras, vadovaujamas J. Olšausko, bus deklamacijų, vietos tremtinių jaunimo grupė išpildys porą tautiškų šo-kių. Trumpą paskaitą Nepri-klausomybės šventės tema skaitys Dr. Majauskas, iš Schenectady, N. Y.

Ta proga bus renkamos aukos Lietuvos laisvinimo reika-lams. Vietos tremtiniai nutarė visi aukoti po 5 dol., kuriuos bendrai įteiks minėjimo metu. Pavyzdys tikrai gražus. Rei-kia tikėtis, kad naujakuriams nenusileis ir senieji lietuviai patriotai. Kai tėvynės miš-kuose broliai partizanai lieja kraują ir guldo galvas ant laisvės aukuro, mums gyve-nantiems laisvoje Amerikos žemėje jokia auka neturėtų būti didelė.

Minėjimo metu veiks ateiti-ninkų vedamas spaudos kios-kas. Šventės dalyviai galės

Kauno paštas, pastatytas Nepriklausomybės laikais

Nepriklausomybės šventės minėjimas

Nashua, N. H.

įvyks vasario mėn. 18 d. sekmadienį. Iškilmingos šv. mišios už kenčiąčią Lietuvą ir už žuvusius karius dėl Lietu-vos laisvės, bus atlaikytos 10 val. šv. mišių metu parapijos choras, vadovaujamas muz. J. Tamulionio, giedos lietuviškas giesmes, o kun. A. Vainauskas pasakys šventei pritaikintą pamokslą.

4 val. po piet. Junior High School salėje, Spring St. pas-kaityta ir meninė dalis. Paskai-tą skaitys ir rody pavaikslus apie buv. Lietuvos gyvenimą p. inž. K. Daugėla. Meninėje dalyje bus: šv. Kazimiero Se-selių paruoštas vaidinimas — Tėvynė kelsis. Ponios J. Pus-vaškiens vadovaujama tau-tiškų šokių grupė. Solo — so-listas J. Tamulionis. Dekla-macijos. Mišrus ir vyrų cho-rai, vadovaujami muz. J. Ta-

čia pat įsigyti žvairių leidinių apie Lietuvą lietuvių ir anglų kalbomis, lietuviškų vėliavė-lių, liaudies meno dirbinių ir kt. Iš kiosko gautos pajamos skiriamos taip pat kovai už laisvę.

Minėjimas įvyks vasario mėn. 25 d., sekmadienį, Ame-ricos Lietuvių klubo (17 Li-berty St.) salėje. Pradžią — lygiai 3 val. p.p. kviečiami at-silankyti ir apylinkių lietuviai. Įėjimo mokestis tik 50 ct.

Radio programa

Vasario 18 d., sekmadienį, lietuvių radio valandėlė atžy-mės Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 33 metų sukaktį. Valandėlę veda p. J. Olšauskas. Jaunosios kartos Amerikos lietuvių atstovas ir vietos "vyčių" pirmininkas V. Kerbelis skaitys paskaitą angliškai, o lietuviškai kalbės A. Valaitis. Dalyvaus ir Olšausko vadovaujamas vyrų oktetas. Klausykites stotį WCSS, banga 450, 8 val. va-kare. Vyt. Valaitis.

mulionio. Programos metu bus rinkliava ALT, BALFui ir Katalikų misijai (NCWC) naudai. Rengėjai tikisi, kad visi Nashua lietuviai tame mi-nėjime dalyvaus.

K. A. V.

Prieš metus, vasario 17 d. mirė Izabelė Tamulionienė, varg. Jono Tamulionio myli-ma žmona. Metinės mirties sukakties proga, Jonas Tamulionis, sūnus Jonas ir dukrelė Lilliana užprašė šv. Mišias už savo žmonos ir šeimos moti-nėlės vėlę, kurios bus atna-šaujamos šeštadienį, vasario 17 d., 7:30 val. rytą šv. Ka-zimiero lietuvių par. bažny-čioje.

Kviečia gimines, draugus ir bendrai visus dalyvauti šv. Mišiose ir pasimelsti už a. a. Izabelės Tamulionienės vėlę.

Šv. Onos moterų pašalpinė draugija vasario 4 d. surengė metinį "Penny Sale", parapi-jos naudai. Rengimo komisi-joje dirbo: Antosė Tamulio-nienė ir Marija Nadzeikienė; svetainėje — L. Svioklienė, M. Matijoškienė ir Paškevi-čienė. Klebonas dėkoja rengė-joms ir draugijai.

Atsikelia nauja įmonė

iš Pittsburgh, Mass., kuri gamina įvairias atvirutes (Greetings Card). Joje dirba apie 600 darbininkų. Ji nupir-ko didelį namą buv. Nashua audinių bendrovės ir patai-siusi jį pavasarį pradės dirbti.

Džukelis.

Antrą kartą rody iš šv. Metų kelionės paveikslus

Haverhill, Mass.

Sventųjų Metų kelionės metu į Romą kun. Jonas Bernatonis nufotografavo žymesnes šven-toves bei bažnyčias. Paveiks-

lai spalvuoti Jau keliose vie-tose rodė šiuos paveikslus ir turėjo paskaitas apie kelionę.

Sekmadienį, vas. 11 d. įvy-ko paskaita šv. Juozapo para-pijos salėje, Waterbury, Conn. Kiek anksčiau buvo rodęs pa-veikslus ir paskaitą skaitys seselėms So. Bostone, Law-rence ir Haverhillyje.

Šį sekmadienį, vas. 18 d. tai įvyks šv. Ritos salėje, Haverhill, Mass., kur rodys jau antrą kartą, nes žmonės labai domisi paveikslais ir pa-skaita. Pirmadienio vakare svetimtaučių parapijoje taip pat papasakos ir iliustruos šv. Metų kelionės įspūdžius.

Paveiksluose labai vaizdžiai parodoma Fatima, Liurdas, Roma, Kristaus Kančios vai-dinimai Vokietijoje ir kitos vietovės iš kelionės po Euro-pą.

VASARIO 16 DIENOS MINĖJIMAS Westfield, Mass.

Š. m. Lietuvos Nepriklausomybės šventę Westfieldo lietuvių kolonija mini vasario 18 d. sekmadienį. Minėjimas prasidės iškilmingomis pamaldomis šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje 10:30 val. rytą.

Tolimesnė minėjimo progra-ma įvyksta 4:00 val. po pietų šv. Kazimiero dr-jos salėje, 22 Williams St.

Bus paskaita ir meninė da-lis. Meninės programos metu bus suvaidinti du scenos vai-zdeliai, kuriuos paruošė p. M. Maslauskienė. Pianu solo pa-skambins jauna gabi muzikė p-lė N. Jonušaitė. Parapijos šv. Cecilijos choras, vadovu-jamas varg. Myk. Čibo padai-nuos lietuviškų dainų.

Apylinkės lietuviai kviečia-mi tą dieną į šį reikšmingą minėjimą atsilankyti.

Bostonietės prie Dr. J. Basanavičiaus paminklo Clevelande. Dr. J. Basanavičius yra pa-laidotas Vilniuje, Rasų kapinėse. Jis mirė 1927 m. Vasario 16 d.

TIESOS TRIUMFO BELAUKIANT

(Atkelta iš 5-to pusl.)

Viltis gaivina

Jeigu ligonis neturėtų vil-ties pasveikti, jo kančių nie-kas negalėtų palengvinti.

Ziemą visi viliasi pavasario; audros metu — ramybės.

Vaižgantas "Pragiedruliuo-se" rašo:

"Gal ir gerai, kad pasaulis toks nevienodas; skirtumas teįvertinama gerumui. Vasa-ros Saulės malonumą tegali-me pilnai įvertinti, tik atsi-traukę į Pavasario miglotu-mą ar net į Žiemos tamsumą. Italija savo saulės skaistumo nebemato. Graikų jų jūros mėlynumas nebestebina ir ne-bedžiugina. Šveicarų jų kalnų aukštumas nebeslėgia. Jiems

dyvai būtų, kad kitaip būtų..." (I, 19 psl.).

Ir lietuvių, tiek audrų ir priepaundos pergyvenusių, dabarties juodas laikotarpis negali palaužti. Negalima tik leisti nusilpnėti vilčiai, kuri vieną kartą ja gyvenančius priveda prie didžiojo stebuklo — Tiesos triumfo.

Viltis betgi negali būti kaip svajonė — tuščia ir pasakiš-ka. Ji mėgsta atsiremti tikro-ve. Realia, žiauria, dažnai be-viltiška, bet tikrove.

Lietuvoje likę mirdami tiki ir viliasi. Svetur laisvai gyvendami dirbkime tikėdami ir būdami tikri, kad mūsų darbas — ma-ži akmenėliai didžiam Laisvos LIETUVOS rūmui.

Mažos rendos — Mažesnės kainos
Veltui pristatymas — Išsimokėjimui
Ateikite į krautuvę, kurioje
garantuotas sutaupymas

**J. CORONIS & SON
FURNITURE CO.**

168 W. Pearl St., Nashua, N. H. Tel. 4008

PARDUODAMA

Prieinama kaina

66 colių rašomasis stalas,

pritaikinta sukamoji su atramom kėdė,

šešios ažuolinės paprastos kėdės.

Pamatykite —

621 Tremont St., Boston, Mass.

Dešimties litų moneta, išleista 20 metų Lietuvos Nepriklausomybės švenčiai paminėti. Monetoje matome Gedimino stulpus ir prezidento Ant. Smetonos atvaizdą.

BALTIMORĖS ŽINIOS

(Atkelia iš 4-to pusl.)

Trūksta mokytojų

Lietuviškoje šeštadienio mokykloje IV-ju mokytojų dirbo mokyti. Vytautas Vaskys. Mokė žemesniuosius skyrius gimtosios kalbos. Dirbo matracų fabrike. Paskutiniu metu įmonės darbas kiek pakriko ir V. Vaskys buvo priverstas paieškoti darbo kitur, ir dabar dirbti mokykloje šeštadieniais negali.

Tremtiniai mokytojai arba šiaip asmens, kurie norėtų ir galėtų lietuviškoje mokykloje šeštadieniais padirbėti, prašomi apie tai pranešti Lietuvos Tremtinių dr-jai arba mokyklos vedėjui.

Lietuvių Tremtinių dr-jos valdyba, mokyklos tėvų Komitetas ir mokytojai p. Vytautui Vaskiui, nuoširdžiai dirbusiam mokykloje, dėkoja.

Prašo tėvų paramos
Lietuviškos šeštadienio mokyklos tėvų Komitetas kreipiasi į mokinių tėvus su pareiškimu:

"Jau kuris laikas, kai Baltimorėje veikia lietuviškoji šeštadienio mokykla. Jos reikalingumą pateisina bendras visų lietuvių troškimas ypač naujųjų emigrantų, kad priaugę mūsų karta, gyvendama nedėkingose tautinėse aplinkybėse, vis dėlto dar išaugtų kiek galint šviesesnė ir sąmoningesnė, kad nepadarytų mūsų tautai gėdos, grižę į tėvynę arba čia pasilikę."

Liet. Tremt. dr-jos valdyba ir Mokyklos Tėvų Komitetas šių tikslų siekia per lietuviškąją šeštadienio mokyklą. Suprantama, mokyklai veikti ir išlaikyti reikia šiek tiek lėšų. Iki šiol lėšų našta nešė vien Liet. Tremt. dr-jos iš savo kuklių pajamų šv. Alfonso parapijos klebonui, kun. d-rui Mendeliui. Dabar nusistatyta į šį reikalą įjungti ir tėvus, kurių vaikai mokykla faktiškai naudojasi. Yra reikalo ir manoma, kad bus visai pakeičiamas mokėti nuo vaiko po I dol. mėnesiui. Šį mokestį imsimė nuo š. m. sausio mėn. 1 d. Įmokėti prašoma pamėnėsiui per savo mokyklos mokytojus, kurie pinigų pakvitus ir nustatyta tvarka atsiskaitys su Mokyklos Tėvų Komitetu".

Pasikeitė kunigai

Sv. Alfonso parapijai laikinai paskirtas kun. W. Covannogh jau išvyko. Jis kurį laiką vadovavo sodalietėms, kaip jų dvasios vadas. Parapijiečiai jį prisimena kaip malonų kunigą. Naujai paskirtas ir jau eina savo pareigas, kun. Kazys Mažutis, iš So. Boston, Mass. miesto Selectman Harry B. Butters, "Darbininko" red. A. F. Kneizys, kun. A. P. Janiūnas, Kazys Šimėnas ir kiti. Dainų programą išpildys šv. Jurgio parapijos choras, vad. muziko V. Kamantausko. Tremtiniai suvaldys veiklą iš Lietuvos padangės. Brangūs broliai ir sesės lietuvių norwoodiečiai ir apylinkės visi kviečiami dalyvauti šv. Mišiose ir prakalbose. Mūsų visų yra pareiga kovoti dėl Lietuvos laisvės, kad ją išvaduotume iš žiaurios rusų komunistų jungo.

NORWOOD, MASS.

Iškilmingas minėjimas

Lietuvos nepriklausomybės 33 metų sukakties minėjimą rengia A.L.R.K. Federacijos 10-tai skyrius sekmadienį, vasario 18 dieną. 9 val. rytą bus atnaujami šv. Mišios ir pamokslas už žuvusius ir kovojančius dėl Lietuvos laisvės, išstremtus į Sibirą ir išblaškytus kitur. Visi pasimelskite už juos.

Draugijos yra kviečiamos dalyvauti bažnyčioje su vėliavomis. Prakalbos prasidės 3:30 val. po pietų šv. Jurgio parapijos svetainėje St. James ave., Norwood, Mass. Kalbės kleb. kun. F. E. Norbutas, kun. Kazys Mažutis, iš So. Boston, Mass. miesto Selectman Harry B. Butters, "Darbininko" red. A. F. Kneizys, kun. A. P. Janiūnas, Kazys Šimėnas ir kiti. Dainų programą išpildys šv. Jurgio parapijos choras, vad. muziko V. Kamantausko. Tremtiniai suvaldys veiklą iš Lietuvos padangės. Brangūs broliai ir sesės lietuvių norwoodiečiai ir apylinkės visi kviečiami dalyvauti šv. Mišiose ir prakalbose. Mūsų visų yra pareiga kovoti dėl Lietuvos laisvės, kad ją išvaduotume iš žiaurios rusų komunistų jungo.

BROCKTONO ŽINIOS

Vietinis Federacijos skyrius ruošiasi kovo 4 d. iškilmingai paminėti bažnyčioje ir svetainėje Mindaugo krikšto sukaktį ir šv. Kazimiero šventę. Sv. Roko bažnyčioje bus sakoma dienos šventės minimi pamokslai, o salėje, 3 val. po pietų įvyks kultūrinio pobūdžio programa. Kalbės p. N. Keblinskienė ir Dr. Juozas Leimonas. Mokyklos vaikai, vadovaujami seselių Jėzau Nukryžiuotojo, dalyvaus meninėje dalyje.

● Apie balandžio vidurį (15 ar 22 d.) Federacijos skyrius rengiasi paminėti vysk. M. Valančiaus garbingą atmintį.

Šio mėn. (vasario 28) paskutinę dieną sukanka 150 metų nuo vysk. Valančiaus gimimo. Tai Lietuvos tautos didvyris, kuris spaudos draudimo metais pajėgė blaivybės platini mu nukovoti rusų užmačius. Tą dieną įvyks šv. Roko par. salėje taipgi graži kultūrinė ir meninė programa. Kalbės "Darbininko" red. S. Suziedėlis.

● Soc. Enciklikų sukaktį Fed. sk. rengiasi minėti gegužės pirmą sekmadienį, (6 d.). Įvyks kultūrinė ir meninė programa. Kalbės kun. K. Mažutis. Ta proga galima bus įsigyti ir knygų liečiančių socialinius klausimus.

kaip 3-čias klebono padėjėjas, kun. E. Sargus, kuris irgi yra nelietuvis. Dabar šv. Alfonso parapijos pastoracijos darbą dirbs 4 nuolatiniai kunigai: klebonas ir 3 jo padėjėjai. Iš jų vienas kitatautis.

ATVYKO

Apie 1951 m. vasario 10 d. laivu "General Stewart" į New Yorką atvyksta šie lietuviai tremtiniai:

Bardauskas, Aleksas į Jacksonville, Ohio.
Bendoraitienė, Elena į Rochester, N. Y.
Dulskis, Birutė, Danutė, Romas į Thompson, Conn.
Frankas, Vanda, Vida į Chicago, Ill.

Grazutis, Jonas į Chicago.
Heierytė, Frieda į Chicago.
Kairaitis, Albertas, Agota, Henrikas į San Francisco.
Kaselis, Mykolas į Elizabeth, N. J.
Kavaliuskas, Juozas į Detroit, Mich.

Kelčius, Petras į Dayton.
Kviescinskienė, Magdalena į Racine, Wisc.
Laurinavičienė, Ona į N.Y.
Lenkaitis, Jonas, Rita, Silvija į Waterbury, Conn.
Liorentas, Petras, Agota į Springfield, Ill.

Mockus, Zeponas, Elena į Astoria, L. I., N. Y.
Nejus, Jonas, Emma, Herhard, Edwin į Baltimore, Md.
Piseckas, Alfonsas į Watertown, Conn.

Raciūnas, Kasparas, Benina į Brockton, Mass.
Rožėnas, Ansgaras, Romualda, Audronė į Binghamton, N. Y.

Seštokas, Kazys, Elena, BALF Centras.

Du sėkliai, kitados saugoję Nepriklausomą Lietuvą, o dabar greičiausia prisiglaudę pas partizanus miškuose.

LIETUVIAI PASAULYJE

Dail. Telesforas Valius baibė Vytauto Didžiojo portretą, kuris bus išleistas ir platina mas. Dail. T. Valius yra pakviestas dalyvauti Kanados apžvalginėje meno parodoje.

Windsore, Kanada, gyvenantieji lietuviai savo pamaldas turi čekų bažnyčioje. Lietuvių dvasiniais reikalais rūpinasi kun. B. Dagilis.

Anglijoje, Glasgove, šaukiamas vasario 25 d. šv. Kazimiero Draugijos visuotinis suvažiavimas.

Londone Lietuvių Namų atidarymas įvyko sausio 27 d.

Federalistų Unija Europoje priėmė lietuvių federalistų klubą tikruoju nariu.

Prof. Z. Ivinskis bendradarbiauja Italų enciklopedijoje. Jis parašys 10 straipsnių apie Lietuvą ir jos atskirus žmones.

Klaipėdos lietuviai Londone paminėjo Klaipėdos sukilimą.

Rašyt. P. Babickas, gyv. Brazilijoje greit išleis savo kelionių knygą. Jis dabar rengiasi keliauti į Amazonės sritį.

J. Valiukas, buv. smulkiųjų ūkio šakų instruktorius, nori įsteigti plytinę Australijoje.

Smuik. Iz. Vasyliūnas pakviestas į Kolumbijos Popayan universitetą muzikos skyriuje dėstyti smuiko meną. Jis vasario 16 d. rengia kvarteto koncertą.

Vasario 16-tą Delhi, Kanadoje, paminėta vasario 10 d. Iš Toronto buvo atvykęs lietuvių.

Viktoras į Newark, N. J., Uguičius, Izidorius, Marija, Augustas, Petras, Marija į Detroit, Mich.

Vaitkūnas, Mykolas į Chicago, Ill.
Valinevičius, Vladas, Regimentas, Rita, Vida, Audronė į Chicago, Ill.

Zulpienė, Marijona, Pudencija į Cleveland, Ohio.
Kazlauskas, Vladas, Adelaida į Chicago.

Šiuo laivu atvyko BALF vicepirmininkės Alenos Devenienės sesuo Rija Vileišytė - Lenkaitienė su vyru Jonu ir dukrele Silvija. Ši šeima turėjo atvykti dar 1946 metais, tačiau dėl įvairių kliūčių jų emigracija susitrukdė net penkiems metams ir tik po didelių pastangų Washingtono ir kitur, pagaliau pavyko jiems imigruoti į Jungtines Amerikos Valstybes. Jonas Lenkaitis yra išleides daug

tuvių chorą, vedamas A. Narbuto.

"The Telegram", Toronto laikraštis, įdėjo pasikalbėjimą su lietuvių, lenkų ukrainiečių atstovais. Ta proga buvo patalpinta ir prof. A. Sapokos fotografija.

Winnipeg lietuviai vasario 16 rengia dainų programą per radiją.

Dedamos pastangos išrūpinti specialias Beromuensterio bei Stuttgarto radio transliacijas, Vasario 16 minėjimo proga.

Prof. Z. Ivinskis pasikalbėjime su italų katalikiškosios enciklopedijos redaktorium išgavo sutikimą įdėti ir enciklopediją apie 10 straipsnių apie Lietuvą ir jos atskirus žmones.

SO 8-4478
Dr. Joseph F. Antanellis
OPTOMETRISTAS
515 E. Broadway
South Boston, Mass.
Ofiso Valandos išskyrus Trečiadieniais ir Penktadieniais
Vakaraš Nuo 7 iki 9-tai
Šeštadieniais nuo 2 iki 8-tai.

SO 8-2712 Res. BIG 9013
Dr. J. C. Seymour
LANDZIUS
Lietuvis gydytojas ir chirurgas
Naudoja vėliaus, X-Ray aparatą
Pritaiko akinius
53 E. Broadway,
South Boston, Mass.
Valandos 2 iki 4 ir 7 iki 8

SO 8-2805
Dr. J. L. Pasakarnis
DR. AMELIA E. RIDD
OPTOMETRISTAI
447 W. Broadway
So Boston Mass
OFISO VALANDOS:
Nuo 9 ryto iki 7 val. vakare
Sereidomis: —
Nuo 9 ryto iki 12 val. dieną

Draugijų Valdybų Adresai

LIETUVOS DUKTERŲ DR-JOS
PO GLOBA MOTINOS SVČ.
Pirmininkė — Eva Markšienė,
625 E. 8th St., So. Boston, Mass.
Tel. South Boston 8-1298.
Vice-Pirmininkė — B. Gailūnienė,
8 Winfield St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Stefanija Overkienė,
555 E. 6th St., So. Boston, Mass.
Tel. So-8-6029.
Pinasų Rašt. — B. Čiūnienė,
409 Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So-8-0948.
Išrinktas — Ona Slauris,
51 Tampa St., Mattapan, Mass.
Ivarkardė — M. Matejickienė,
866 E. 5th St., So. Boston, Mass.
Kasos GL — Elzbieta Aukštikalnytė,
110 H St., So. Boston, Mass.
Draugija savo susirinkimus laiko kas
antrą ar ketvirtą mėnesio 7:30 v.
vakare. Parapijos salėje 492 E.
Seventh St., So. Boston, Mass.
Visais draugijos reikalais kreiptis
naš protokolų raštininkę

SV. JONO EV. BL. PASALPINES
DRAUGIJOS VALDYBA
Pirmininkas — Viktoras Medonia,
21 Sanger St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirmin. Vincas Stakutis,
684 Sixth St., So. Boston, Mass.
Protokolų Rašt. — Kazys Rusteika,
206 L St., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Aleksandras Ivaška,
440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Išrinktas — Stasys K. Griganičius,
699 E. Seventh St., S. Boston, Mass.
Maršalka — Jonas Zatkis,
22 Beethoven St., Roxbury, Mass.
Draugija laiko susirinkimus kas trečią
sekmadienį kiekvieno mėnesio.
2 val. po pietų Parapijos salėje
492 E 7th St. So Boston Mass
Visais draugijos reikalais kreiptis
naš protokolų raštininkę

Pristatome Alų ir Toniką
Mes turime 11-kos rūšių alaus ir įvairių tonikų. Mes alų ir toniko pristatome, vestuvėms, į namus, krikštynoms, parėms ir piknikams. Patarnavimas skubus ir mandagus. Šaukite:
BORIS BEVERAGE CO.
J. ARLAUSKAS, Savininkas
220 E St., Tel. SO 8-9141, So. Boston, Mass.

Užsisakykite Toniko Pas Mus
Pristatom geriausią toniką
Piknikams, Vestuvėms,
Krikštynoms ir Visokiems
Parengimams.
Kainos prieinamos.
Myopia Club Beverage Co.
Grafton Ave., Islington, Mass.
Tel. Dedham 1304-W
PRANAS GERULSKIS, Namų Tel. Dedham 1304-R

TREJANKA

Mūsų Trejanka yra pasaulinė Trejanka. Mūsų Trejankos šaknis, žievės, sėklos, lapai ir kiti dalykai surinkti nuo saulės tekėjimo ligi saulės nusileidimo. Japonijoje pirmučiausia saulė teka ir mūsų Trejanka prasideda iš Japonijos, Kinijos, Indo-Kinijos, iš Persijos, iš Egipto Prancūzijos, Ispanijos, Vakarų Indijos, Pietų Amerikos, Centralinės Amerikos, Meksikos, Šiaurės Amerikos, Kanados — ir čia saulė leidžiasi. Įmerk Trejanką į ruginę ir gerk po čerkutę viso pasaulio gerą mišinį. 75 už pokelį. Prisiunčiam į j. sų namus.

ALEXANDER'S CO.
414 W. Broadway
South Boston 27, Mass.

IVAIROS SKELBIMAI

A. J. NAMAKSY
Real Estate & Insurance
409 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.
Office Tel. SO 8-0948
Res. 37 Oriole Street,
WEST ROXBURY, MASS.
Tel. PA — 7-1233-W

AUTOMATIC LAUNDRY

Namie skalbti neapsimoka. Atneškite baltinius mums ir kai bematant išskalbsime gerai ir pigiai.
South Boston, Mass.
396 W. Broadway,
Lietuvis Charles J. Kay, sav.

GRABORIAI

S. Barasevičius ir Sūnus
Funeral Home
254 W. Broadway
South Boston, Mass.
JOSEPH BARASEVICIUS
Laidotuvių Direktorius
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermonims Dykai
Tel. South Boston 8-2590
Avenue 2-2484

CASPER
Funeral Home
187 Dorchester Street
South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermonims Dykai
Tel. SO 8-1437
South Boston 8-3960

VYTAUTAS YAKAVONIS
Funeral Home
741 No. Main Street
Brockton, Mass.
V. YAKAVONIS
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermonims Dykai
Tel. Brockton 8-1590

WAITKUS
Funeral Home
197 Webster Ave.,
Cambridge, Mass.
PRANAS WAITKUS
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
(Notary Public)
Patarnavimas dieną ir naktį.
Nauja moderniška koplyčia sermonims dykai. Aptarnauja Cambridge ir Bostono kolonijas žemaitisomis kainomis.
Kainos tos patios ir į kitus miestus.
Reikale šaukite: Tel. TR 6-6434.

WAITT
FUNERAL HOME
30 Emerson Ave.
Brockton, Mass.
Edward J. Waitt
(Waitekūnas)
Laidotuvių Direktorius ir
Balsamuotojas
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Sermonims Dykai
Tel. Brockton 3368

ZALETSKAS
Funeral Home
564 East Broadway
South Boston, Mass.
D. A. Zaletskas, F. E. Zaletskas
Graboriai ir Balsamuotojai
Patarnavimas dieną ir naktį.
Koplyčia Sermonims dykai
NOTARY PUBLIC
Tel. SO 8-0815
South Boston 8-2609

Tel. AV 2-4026
J. Repshis, M.D.
Lietuvis Gydytojas
495 Columbia Road
arti Uphams Corner
Dorchester, Mass.
Ofiso Valandos: 2-4 ir 6-8.

